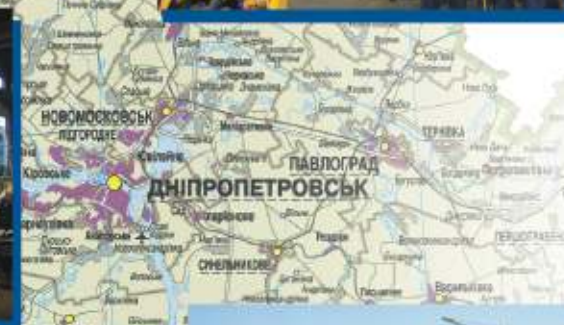

Дніпропетровщина

край промисловості та науки

Діалог влади і бізнесу має бути відкритим і чесним. <i>Анатолій Кінах</i>	2
У Дніпропетровську намагаються працювати на випередження	4
Старий завод шукає нові ринки. <i>Євген Морозенко</i>	6
Електровози з Дніпропетровська – кращі для українських залізниць	6
Аграрії відстояли право на безперешкодний експорт продукції	7
Стосунки бізнесу і держави мають бути паритетними. <i>Сергій Прохоров</i>	9
Податкова реформа: потрібен наступний етап. <i>Олексій Молдован</i>	11
Угода про асоціацію з ЄС вимагає відкритості. <i>Анна Дерев'янка</i>	13
Митники погодилися із необхідністю вдосконалювати методику	14
Як вирішити проблеми детінізації заробітної плати. <i>Андрій Забловський</i>	15
Поглиблюємо комунікації з Євросоюзом	16
Прагнемо пришвидшити українську євроінтеграцію	17
Сприяємо інвестуванню в енергозбереження	17
Фоторепортаж	18
Чому вітчизняні пальта носять європейці, а українці ходять у китайському? <i>Дмитро Попов</i>	20
Кількість контактів підприємців з «пожежними» зменшиться. <i>Ірина Залуська</i>	21
Українські підприємці мають можливості користуватися допомогою ЄС. <i>Зіновій Бройде</i>	22
Послезавтра – без війни и голода. <i>Андрей Ковалевский</i>	24
Національна туристична ініціатива: разом з УСПП	25
ІТ-комунікації: потрібен сталий розвиток. <i>Іван Петухов</i>	26
Архітектор недержавної системи безпеки бізнесу	27
«Працювати не лише для фінансового, але й для морального задоволення» – А. Скоромний	29
Запорука фінансового успіху компанії – це командна робота	30

ДЗМД

ДНІПРОВСЬКИЙ ЗАВОД МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРІВ

ПАТ "ДЗМД" (м. Дніпродзержинськ)

- виробництво і реалізація комплексних мінеральних азотно-фосфорних (NP) та азотно-фосфорно-калійних (NPK) добрив (нітроамофоска NPK 16:16:16, діамфоска NPK 10:26:26, амофос NP 12:52, подвійний суперфосфат NP 10:32)
- виробництво і реалізація тукосумішей
- реалізація органо-мінеральних добрив "Агролайф"

www.dzmu.dp.ua

Україна, 51917, Дніпропетровська обл.,
г. Дніпродзержинськ, пр-т Аношкіна, 179
тел./факс: (0569) 586-035, 533-411
(050) 312-72-43, (050) 358-50-34,
м. Київ: (044) 246-42-06, 246-42-58

ТОВ «АККОРД ПОСТ УКРАЇНА»
03035 Київ, вул.Урицького,45, БЦ «Нест», оф.407
тел.(044) 246-0955, 246-0965
info@accordpost.com.ua www.accordpost.ru

- Системна інтеграція у сфері персоналізованих бізнес-комунікацій в Україні
- Діяльність по створенню, обробці, використанню баз даних з високим рівнем захисту інформації
- Послуги з персоналізованого друку та пакуванню поліграфічної продукції та інформаційних листів
- Послуги поштової та кур'єрської розсилки

ВИРІШУЄМО СКЛАДНІ ЗАДАЧІ
ПРОПОНУЮЧИ ЦІННІ РІШЕННЯ

Анатолій Кінах, президент УСПП

Діалог влади і бізнесу має бути відкритим і чесним

Анатолій Кінах, президент УСПП, народний депутат України

Україна відзначила 20-річчя Незалежності. Політичні й економічні події цих років склалися в єдину картину надзвичайно цікавого, але й складного періоду в українській історії. З двома визначними датами – проголошення Акту незалежності України 24 серпня 1991 року та затвердження його на всеукраїнському референдумі 1 грудня того ж року – я б ще пов'язав створення Українського союзу промисловців і підприємців 15 лютого 1992 року. Це не данина ювілейному настрою перед наближенням 20-річчя Союзу, а визнання факту, що об'єднання управлінців, промисловців, підприємців і роботодавців стало важливим чинником становлення незалежної України, довело свою здатність впливати на сучасний економічний розвиток, конкурентоспроможність держави, сприяло встановленню діалогу між владою та бізнесом, владою та суспільством.

Отже, незалежна держава Україна відбулася – історично й політично. Вона пододала період базового становлення, пережила етап, коли політика будувалася спонтанно, методами постійної боротьби з різноманітними кризами. Країна з труднощами, але виходить на сучасні стратегії розвитку економіки, інтегрується в європейське, світове економічне й політичне співтовариство.

Однак, на жаль, до прикмет минулого двадцятиріччя необхідно віднести й втрату можливостей динаміки сталого якісного розвитку. Не виправдалися надії на те, що економічне зростання відповідатиме стартовим можливостям країни, які були серйозними. Нині Україна відстає від розвинутого світу за показниками конкурентоспроможності економіки, якості підприємницького клімату, добробуту людей. У 2010 р., на противагу 1990р., рівень реального ВВП в Україні становив 60 %. Не зникає таке ганебне явище, як бідність, продовжується колосальне розшарування суспільства. Рівень доходів багатих, за певними підрахунками, в 40 раз перевищує доходи бідних, хоча в країнах ЄС це співвідношення становить 4,8:1, Китаї – 7:1, Мексиці – 14:1. Внутрішні проблеми набувають ще більш небезпечного характеру перед постійною загрозою світової фінансово-економічної кризи, безальтернативним зростанням цін на енергоносії, продовольчі ресурси.

І головне – країні ще слід навчитися максимально сконсолідовано, відкинувши особисту, політичну, групову кон'юнктуру, захищати свій національний інтерес. Належить навчитися ставитись до нього як до найвищої суспільної, державної цінності; на внутрішньому бізнес-просторі, і на зовнішньополітичній, економічній арені завжди його відокремлювати, відстоювати та звеличувати. Думаю, що таке вміння і є найважливішим тестом того, чи здобула країна справжню незалежність.

Очевидно, що в країні давно назріло реформування владної вертикалі, оновлення управлінських кадрів. Система влади має стати гнучкою, відкритою та налаштованою на обслуговування потреб суспільства. Управлінці бюрократично-корупційного толку мають поступитися місцем тим, хто мислить інноваційно, схильний до новаторства, працює за девізом «допомагати, а не забороняти».

Тому промислово-підприємницька спільнота підтримала початок адміністративної реформи. На жаль, очевидним є те, що реформа розпочалася не з того кінця і без чіткого визначення функцій, цілей та

завдань, які б самі, будучи попередньо концептуально оформленими, мали обумовити її етапи, форми та механізми. Їй бракує цілісності, а тому – відчутної ефективності окремих етапів.

Нині й закордонні інвестори, і вітчизняні промисловці переконані: головним ворогом української держави, гальмом на шляху її економічного зростання є корупція. За даними Європейської дослідницької асоціації, 41,7 % українців вважають, що нині рівень корупції зростає, 80% – що рівень не зменшується. Тотальна корупція нищить авторитет країни, репутацію надійного, прогнозованого та стабільного економічного, інвестиційного партнера, виштовхує до ганебних останніх позицій в міжнародних рейтингах. Однак дієвих заходів із запобігання та ліквідації корупції в органах влади реформа не містить.

В останні роки в системі органів державної влади впала планка професіоналізму, якості роботи, спадкоємності та цінності досвіду, вимог морального, антикорупційного змісту. Нинішня адмінреформа повинна ставити ці проблеми на перше місце.

Однак більш всього нас як представників громадянського суспільства хвилює факт непрозорості, відсутності широкого обговорення цілей та завдань реформи. Влада, яка ініціювала життєво важливі реформи євроінтеграційного демократичного змісту, мусить консультиватися із громадою і таким чином забезпечувати собі підтримку. Залучати до обговорення експертів, представників громадськості, переконувати критиків з опозиції – це є цивілізованим рекрутингом прихильників, включення їх в сферу відповідальності.

В останні роки УСПП вибудував власну інфраструктуру діалогу влади і бізнесу, і ми спільними зусиллями продовжуємо його розвивати. У той же час зрозуміло, що діалог потребує подальшого вдосконалення. З цієї точки зору для нас є дуже важливими слова Президента України В.Януковича на відкритті IX сесії ВРУ: «У першу чергу нового імпульсу в своєму розвитку потребує громадянське суспільство... Небхідно розширити участь громадськості в розробці, прийнятті та контролі за виконанням державних рішень».

Очевидно, що в цілому комунікації влади і громадянського суспільства в Україні є далекими від досконалості. Найголовніша проблема – налагодження рівноправності стосунків. Функціями громадянських організацій є суспільний моніторинг і контроль, перевірка та нагляд. Але зауважу: у громадянського суспільства є не лише абстрактне право зітхати «куди йдуть гроші платників податків» або «чому так недалекоглядно підготовлено закон», але й прямий громадянський обов'язок жорстко вимагати ретельного і вчасного звіту – куди, чому, як буде виправлено; вносити свої пропозиції в законопроект і мати трибуну для їх захисту. Безумовно, окремому громадянину це не під силу, а ось громадянські організації інституціонально для цього підходять.

Щодо спостереження, фіксації, констатації проблеми та її вивчення, то тут громадські структури можуть дати собі раду. Але за констатацією проблеми має слідувати її вирішення. І хоча у нас є непогані закони – про об'єднання громадян, про доступ до публічної інформації, треба, щоб вони ще й ефективно працювали. Держава і найбільш розвинуті суспільні організації мають, так би мовити, їх активізувати; запустивши двигун, ретельно спостерігати, щоб він не захлинувся від холостих оборотів.

На жаль, невинувато затягується розгляд та ухвалення закону про самоврядні організації. Уже рік як прийнятий закон про державно-

Довгоочікуваний результат може забезпечити тільки опора на громадянське суспільство, до якого ми відносимо людей високої соціальної, культурної, моральної свідомості, певного економічного статусу, що створюють разом з державою розвинуті правові відносини. Більшість з них належить до середнього класу, який складають в основному промисловці і підприємці, люди, які несуть відповідальність за себе, свої родини, трудові колективи і, нарешті, країну в цілому. Вони, всупереч шаленим труднощам, виробляють національний продукт та послуги, створюють робочі місця, сплачують податки до бюджету та відрахування в пенсійний фонд. Це вони є незалежними, високоорганізованими, амбітними особистостями, патріотами власної країни.

У грудні 2010 року Державний комітет з питань регуляторної політики і підприємництва було ліквідовано. Однак нині почалися розмови про необхідність створення Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємства. Не чути нічого про ініціативи Держагентства з управління державними корпоративними правами та майном, яке виникло на місці міністерства промислової політики. Однак рівень проблем промислово-підприємницького середовища, добре відомий в УСПП, свідчить про те, що міцні комунікації з владою на рівні названих держорганів були і залишаються потрібними, оскільки Україна зобов'язана мати сучасну промислову політику.

На наш погляд, законодавча норма щодо зобов'язання органу влади давати конструктивну відповідь на звернення громадської організації, як і вільних ЗМІ, має бути посилена: посадовці повинні нести конкретну відповідальність за ігнорування критики, бюрократичну тяганину, формалізм. Треба розширити доступ громадських організацій до ЗМІ, інтернет-ресурсу на некомерційній основі. Було б непогано поновити формат постійно діючого круглого столу (форуму, конференції) очільників держави – Президента, Прем'єр-міністра, міністрів – з громадськими організаціями, у тому числі – об'єднаннями бізнесу.

З перших кроків діяльність ДРВ УСПП налагодив аналітичну роботу. Треба було давати правильну оцінку соціально-економічній ситуації в області й Україні й виробляти рекомендації для промисловців з вдосконалення господарського механізму, налагоджувати виробничі зв'язки з іншими областями України, із закордонними партнерами.

приватне партнерство, але відсутня імплементація підзаконних актів, тому гальмуються проекти з надходження приватних інвестицій в сферу ЖКХ, охорони здоров'я, розвитку внутрішніх транспортних інфраструктур тощо.

Держава, яка потребує грамотного та сучасного опонента-союзника у вигляді громадянського суспільства, яке не лише декларує, а втілює у життя демократичні принципи, повинна дати можливість відбутися середньому класу, всебічно допомогти його становленню. Саме тому УСПП та Економічна рада вимагають подальшого вдосконалення податкової системи – відпрацьований пакет пропозицій, який стане основою законопроекту за моїм авторством в парламенті. Ми вимагаємо поновлення кредитування реального сектору економіки за доступними ставками, подальшої дерегуляції, збереження спрощеної системи оподаткування, встановлення паритетних стосунків – у сенсі балансу прав та обов'язків – між підприємцями та контролюючими органами. Перелік наших пропозицій можна продовжити, але він зводиться до одного: бізнес повинен заробляти кошти не лише на просте відтворення, але й на модернізацію, нові технології, сучасне технічне переозброєння, він заслужено розраховує на визнання та довіру суспільства.

Запропонований УСПП діалог повинен зацікавити українське суспільство і може відбутися на принципах відкритості, гласності, довіри. Нам всім треба зрозуміти: лише суспільство з розвинутими демократичними інституціями, верховенством права, захищеними громадянськими свободами здатне розбудувати конкурентоспроможну економіку та процвітаючу державу, яка природно інтегруватиме в світовий та європейський суспільно-політичний, економічний, культурний простір.

У Дніпропетровську намагаються працювати на випередження

Чергове засідання Правління УСПП (кінець жовтня 2011р.) його члени вирішили провести у Дніпропетровську – місті, яке славиться своїми промисловими, науково-технічними, інноваційними традиціями. Відбудеться дискусія з актуальної теми – «Роль держави в створенні механізмів розвитку внутрішнього ринку (державні закупівлі, імпортозаміщення, протекціонізм)». Взаємодію влади і бізнесу буде розглянуто в регіональному розрізі, у тому числі – на матеріалах досвіду Дніпропетровської області.

Звіт про засідання Правління ми подамо в наступному випуску «Вісника УСПП», а нині – коротка довідка про регіональне відділення союзу, розповідь про підприємства міста.

Дніпропетровський обласний союз промисловців і підприємців створено 28 лютого 1996 року. У нього увійшли підприємства промисловості, транспорту, зв'язку, аграрного комплексу, а також підприємницькі структури й громадські організації області. У травні 2009 року він став Дніпропетровським регіональним відділенням Українського союзу промисловців і підприємців (ДРВ УСПП). Структура вирішувала й вирішує проблеми захисту інтересів підприємців, сприяє консолідації дій бізнесу, допомагає реалізації економічних реформ.

Фахівці ДРВ УСПП неодноразово брали участь у підготовці найважливіших обласних програм, у тому числі й регіональної програми виходу області з економічної кризи.

Дніпропетровські промисловці направляють свої пропозиції з удосконалення підприємницького клімату, створення сприятливих умов для роботи промисловості до УСПП, Кабінету Міністрів, Верховної Ради й Президента України. Багато таких пропозицій увійшли в закони й інші нормативні акти.

З моменту утворення генеральним директором, першим заступником голови ДРВ УСПП працює Микола Григорович Омельченко.

Після закінчення в 1959 році Харківського інженерно-будівельного інституту він почав трудову діяльність на будівництвах Кривбасу, потім працював у будівельних організаціях Дніпропетровська. З 1972 по 1991 рр. – в органах виконавчої влади. Обирався депутатом районної, міської, обласної рад. Депутат Верховної Ради України трьох скликань. Заслужений будівельник республіки, кавалер багатьох орденів і медалей.

З ініціативи та за активної участі М.Г. Омельченка в області створені нові будівельні організації, переоснащена їхня база, розгорнуте будівництво метрополітену в Дніпропетровську, побудовані нові виробничі потужності на багатьох підприємствах області.

Величезна працьовитість і заслужений авторитет дозволяють М.Г. Омельченку успішно виконувати непрості завдання, які стоять перед Дніпропетровським обласним союзом промисловців і підприємців.

З величезною повагою дніпропетровські промисловці ставляться до першого президента ДРВ УСПП (займав свій пост із 1997 року по 2010 рік), генерального директора Дніпровського машинобудівного заводу М.П. Фількіна.

Михайло Петрович почав трудову діяльність токарем-універсалом на Південному машинобудівному заводі. Закінчив Дніпропетровський механічний технікум і після служби в армії у 1970 році прийшов на Дніпровський машинобудівний завод. Саме тут він пройшов шлях від техніка конструкторського бюро до генерального директора. Без відриву від виробництва закінчив Дніпропетровський державний університет за фахом «радіофізика й електроніка». Зробив величезний внесок у створення радіолокаційних комплексів ПРО й контролю космічного простору. За науково-організаторську діяльність обраний академіком Міжнародної академії зв'язку й Української академії наук національного прогресу. Є членом колегії Державного комітету промислової політики, радником Прем'єр-міністра України.

Ініціатор створення й практичного втілення національної програми «Зв'язок України», будівництва й введення в дію декількох сучасних заводів з випуску телекомунікаційної техніки, фахівець в області радіофізики, радіоелектроніки, телекомунікаційних і інформаційних технологій.

Нагороджений медаллю «За трудову доблесть», орденом Дружби (Росія), орденом «За заслуги» III ступеня, орденом «За видатні досягнення». Лауреат Державної премії України в галузі науки й техніки, Почесний зв'язківець України.

З вересня 2010 року Дніпропетровське регіональне відділення УСПП очолює Віктор Олексійович Науменко, заступник голови обласної ради народних депутатів. Він є ініціатором економічних і технологічних перетворень в області, відстоює сучасні підходи й принципи роботи. Віктор Олексійович – прихильник відродження національної індустрії, стійкого промислового розвитку. Він активно бореться за реальну підтримку національного товаровиробника.

Микола Омельченко, перший заступник голови ДРВ УСПП

Михайло Фількін, перший президент ДРВ УСПП

Віктор Науменко, голова Правління ДРВ УСПП

Євген Морозенко, голова правління Дніпропетровського агрегатного заводу.

АТ «ДАЗ» оснащений сучасним устаткуванням відомих фірм Швейцарії, Німеччини, Кореї, Тайваню, Японії, значна частина якого - обробні центри з ЧПУ, що дозволяють виготовляти складні деталі з легованих сталей, кольорових металів і сплавів. Завод має достатні гальванічні та ливарні потужності, устаткування для пластмас і гум, ковальсько-пресове і штампувальне устаткування. Інструментальне виробництво виготовляє пресформи, штампи, високоякісний інструмент для обробки високолегованих, жароміцних і нержавіючих сталей.

Старий завод шукає нові ринки

Євген Морозенко, голова правління Дніпропетровського агрегатного заводу.

БАТ «Дніпропетровський агрегатний завод» - одне з найбільших машинобудівних підприємств України, яке випускає гідролінійні агрегати для військової та цивільної авіації, гідроапаратуру для гірничо-шахтного устаткування, електродвигуни різного призначення, а також товари народного споживання. Це високотехнологічне гнучке виробництво, що випускає продукцію високої якості.

Дніпропетровський агрегатний завод заснований у 1927 році. Спочатку це була проста майстерня, що випускала шкільне устаткування й поршневі кільця для автомобільних моторів. За 80 років завод виріс до найбільшого виготовлювача більш ніж 100 моделей відцентрових насосів продуктивністю від 300 до 60000 л/ч (для перекачування різних робочих рідин), більше 10-ти типів аксіально-плунжерних насосів, що працюють на мінеральних і синтетичних маслах, спеціальних і загальнопромислових електроприводів і інших агрегатів.

З 1948 року підприємство працює для авіаційної промисловості, стає головним підприємством авіаційного комплексу СРСР з виробництва гідролінійної і паливної апаратури. Він і сьогодні випускає агрегати для більш ніж 80-ти видів машин військової й цивільної авіації.

У 1994 році підприємство зайнялось виробництвом гідролінійної апаратури для гірничо-шахтного устаткування і за цей час стало лідером в Україні з випускових виробів, які застосовуються в багатьох вуглевидобувних шахтах України й близького зарубіжжя.

Структуру АТ «ДАЗ» умовно можна розділити на три складових. Перша - це виготовлення агрегатів високого тиску й гідролінійної апаратури. Друга - широка гама відцентрових насосів, які застосовуються у всіх літальних апаратах, що випускаються в країнах СНД, а також вироби для вуглевидобувних шахт. Третя - електроприводи спеціального й загальнопромислового призначення (використовуються в авіації, на залізницях, в АПК).

Нині завод веде активний пошук нових напрямків діяльності та нових ринків. Дніпропетровський агрегатний завод готовий до взаємовигідного співробітництва з усіма, хто прагне зміцнити українську промисловість, цінує досвід і надійність партнерських взаємин.

Електровози з Дніпропетровська – кращі для українських залізниць

Дніпропетровський електробудівний завод був створений у 1958 році і спеціалізувався на випуску електровозів, потім - тягових агрегатів для вивозки гірничої маси відкритих гірничих розробок. За роки існування підприємство випустило біля двох тисяч таких агрегатів, які сьогодні працюють на всіх електрифікованих гірничо-збагачувальних комбінатах (ГЗК) України і країн СНД.

У 1993-2000 роках за рішенням уряду силами ДЕВЗ в країні була створена нова галузь - електробудування. У 1998 році ДЕВЗ розробив та провів випробування виготовленого ним вантажно-пасажирського восьмивісного двосекційного електровозу постійного струму ДЕ1 на заміну застарілих електровозів ВЛ8. 40 таких електровозів зараз працюють на Придніпровській і Донецькій залізницях.

У 2002 році на підприємстві спільно з німецькою фірмою Сіменс був створений чотиривісний вантажно-пасажирський електровоз змінного струму з асинхронним тяговим і допоміжним приводом, мікропроцесорною системою керування. Електровоз вмістив у себе кращі досягнення світового електробудування. Нині 18 таких електровозів експлуатуються на Південно-Західній залізниці для ведіння прискорених пасажирських поїздів зі швидкістю до 160 км/год.

У зв'язку з тим, що залізниці України користуються постійним і змінним струмом, для можливості використання пасажирських потягів без заміни електровозів на станціях стикування потрібні електровози подвійного живлення. Тому зараз завод виконує розробку нового восьмивісного двосекційного пасажирського електровоза подвійного живлення з асинхронним приводом типу ДС4, який дозволить водити пасажирські поїзди з 18-24 вагонів зі швидкістю до 200 км/год.

Сподіваємось, що створення таких електровозів виключить необхідність закупівлі імпортованих машин, забезпечить створення нових робочих місць. До речі, вартість їх виготовлення в Україні буде значно меншою, ніж розробка і виготовлення за кордоном.

Аграрії відстояли право на безперешкодний експорт продукції

На початку жовтня Верховна Рада України схвалила законопроект «Про затвердження ставок вивізного (експортного) мита на окремі види сільськогосподарських культур», яким скасовуються експортні мита на зерно і кукурудзу. Це рішення прийняте завдяки принциповій позиції ділової спільноти, активності багатьох аграрних, промислово-підприємницьких асоціацій, УСПП, Економічної ради, експертного середовища. 19 жовтня його підписав Президент країни.

Напередодні в УСПП відбувся круглий стіл «Український зерновий ринок: проблеми та перспективи». Наводимо витримки з виступів, які й переконали парламент у необхідності скасування експортних мит на деякі зернові.

Президент УСПП Анатолій Кінах

Проводячи жорстку фіскальну політику у сфері експорту зернових, Україна втрачає свої потенціальні можливості світового виробника продовольства. Введення з 1.07.11 р. експортного мита на зернові, скасування повернення експортерам-аграріям ПДВ завдало селянам значного удару. Аграрії були позбавлені коштів не лише на розвиток, але й на поточні операції, в тому числі - на проведення осінніх посівних робіт.

Президент Української аграрної конфедерації, голова Ради підприємців при КМУ Леонід Козаченко

Зазначена політика уряду призвела до того, що рослинництво в країні стало збитковим. Селяни ставлять справедливі запитання: який сенс сіяти озимі взагалі, якщо не вигідні умови господарювання зберігатимуться на наступний рік? І це відбувається в часи, коли в світі зростає попит на продовольство, а зовнішня ситуація дає Україні шанс стати світовою житницею, потужним гравцем на світових ринках аграрної, продовольчої продукції!

Президент Української зернової асоціації Володимир Клименко

Такі обставини господарювання в нашій країні створили безпрецедентні конкурентні переваги для Російської Федерації - до 15-20 доларів на тоні. Крім того, уряд РФ йде на девальвацію рубля, що також

Валерій Чумак, генеральний директор ДЕВЗ

У досягнення заводу зробив свій потужний внесок його генеральний директор В. В. Чумак. Він, як ніхто, знає усі тонкощі виробництва, адже послідовно підіймався щаблями професійного зростання. 50 років тому - 11 листопада 1961 року - він прийшов на завод після закінчення середньої школи. За кілька років йому було доручено сформувати і очолити перший на підприємстві комсомольсько-молодіжний цех, який впродовж багатьох років був переможцем у трудовому змаганні. З 1991 року він очолює колектив підприємства та впевнено веде його шляхами сталого зростання.

Скасування експортного мита на пшеницю і кукурудзу дозволить виправити стан справ, акумулювати кошти на проведення осінньої посівної, залучити фінансовий ресурс у подальше виробництво, повернути втрачені позиції на зовнішньому ринку зерна.

створює стимули для експортерів. Не дивно, що ми втрачаємо ринки Близького Сходу, Північної Африки.

Мито на експорт плюс неповернення ПДВ виливається у 150 доларів збитків на 1 гектар виробників зерна. Як це можна порівняти з умовами Європи, де селянин отримує на таку площу дотацію у розмірі 50 євро?

Голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин ВРУ Григорій Калетнік

Згоден із колегами, які вважають нинішній режим експорту зерна неприйнятним для галузі, таким, що ставить під сумнів її подальший розвиток і перспективи. Власне, останнім часом втрачено зв'язок уряду та виробника, припинений діалог аграрного бізнесу і влади. Пропозиція Комітету ВРУ з питань аграрної політики та земельних відносин є такою: залишити мито на зерно, але передбачити ставку не більше 2 євро за тону; таку ж ставку ввести для експорту ріпаку та соєвих бобів; продаж олії здійснювати за митом не більше 5 євро за тону.

Генеральний директор асоціації «Укроліяпром» Степан Капшук

Сьогодні Україна є світовим лідером з експорту соняшникової олії (60% світового експорту). Питома вага експорту олійно-жирової продукції у структурі експорту продукції АПК складає 27%, а у структурі експорту харчової промисловості – 50%.

Проте сьогодні передбачається запровадження експортного мита на цей продукт. За підрахунками експертів від таких дій слід чекати втрат до 2 млрд. грн., зупинки ряду олійно-жирових підприємств та скорочення робочих місць.

Додамо ще невідшкодування ПДВ. Тоді мито для експортерів зробить вітчизняне виробництво нерентабельним та неконкурентоспроможним. Це змусить компанії, які вклали інвестиції в Україні, перенести виробництво в інші країни, зокрема, до Росії.

Зі звернення УСПП, Української аграрної конфедерації, Української зернової асоціації до Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України щодо необхідності скасування експортних мит на зернові культури

Товаровиробники сільськогосподарської продукції переконані у можливості перетворення аграрного сектору економіки країни на сучасну конкурентоспроможну галузь, яка не лише повністю задовольняє потреби населення України в продовольстві, але й може стати візитною карткою держави на світовій економічній арені.

Саме як елемент політики, спрямованої на динамічний розвиток агропродовольчого сектору України, ми сприйняли збереження ВРУ та урядом у 2010 році сприятливого режиму оподаткування для сільськогосподарських товаровиробників при прийнятті Податкового кодексу.

Водночас, змушені зауважити, що у 2011 році ситуація докорінно погіршилася. З 1 липня 2011 року припинено відшкодування ПДВ експортерам зернових та технічних культур. З цієї ж дати запроваджено експортні мита на пшеницю, ячмінь і кукурудзу, розмір яких становить від 9 до 14%.

Україна постала перед вибором: йти шляхом сталого розвитку аграрного комплексу України, досягти амбіційних цілей – виробництва 80 млн. тонн зернових, або назавжди залишити позиції провідного експортера та зерновиробника.

Просимо якнайшвидше докласти зусиль з скасування експортних мит на зернові культури та незастосування надалі оподаткування експорту сільськогосподарських культур та соняшникової

олії, не передбаченого зобов'язаннями України перед Світовою організацією торгівлі, а також відновлення відшкодування ПДВ при експорті зернових відповідно до режиму, який діє для інших галузей економіки. Для скоординованого управління аграрним комплексом України вважали б за необхідне відновити у вертикалі виконавчої влади профільного віце-прем'єр-міністра з питань АПК.

Стосунки бізнесу і держави мають бути паритетними

Сергій Прохоров, перший віце-президент УСПП

Не є секретом, що необхідним інструментом економічної модернізації та соціально-економічних реформ є співпраця влади та громадських об'єднань, у тому числі – бізнесу. Аналізуючи досвід останніх 20-ти років життя держави, переконаєшся: існування суспільства з розвинутими демократичними інституціями, верховенством права та захищеними громадянськими свободами неможливе без базису у вигляді конкурентоспроможної економіки. І навпаки: розвинута економіка здатна на сталий розвиток в умовах демократичного громадянського суспільства. Тут існує повна взаємозалежність і взаємообумовленість, тому працювати над посиленням ефективності впливу необхідно обом сторонам.

Однак мушу визнати: комунікації влади і громадянського суспільства в Україні є далекими від досконалості. Найголовнішою проблемою є налагодження рівноправності стосунків. Варто порівняти, чи співставні міра зобов'язань та міра відповідальності держави і бізнесу в певних питаннях економічної діяльності?

Отож, дуже актуальна проблема – заборгованість з виплати заробітної плати.

За даними Держкомстату України, заборгованість із виплати заробітної плати становила на 01.09.2011 р. – 1, 15 млрд. грн. У часи кризи і дотепер підприємства (особливо товаровиробники) були змушені скорочувати чисельність працівників та стримувати зростання зарплат. Вони виживали у ситуації відсутності замовлень, жорсткості банків у поводженні з кредитами, низької платоспроможності суміжників та клієнтів. Однак наголошуємо: вагомою причиною несвоєчасної виплати підприємствами заробітної плати ставало несвоєчасне відшкодування або невідшкодування ПДВ з бюджету. Отже, у заборгованості роботодавця перед працівником є значна доля боргу держави.

Очевидно, що вирішення цих проблем потребує застосування комплексних заходів з оздоровлення бізнес-середовища, а держава має бути лідером, включаючи механізми стимулів і мотивацій. Однак з усього комплексу заходів вона віддає перевагу застосуванню «силових» методів, кримінальної, адміністративної відповідальності щодо керівників, посиленню контрольно-перевірочної роботи.

Нині в Україні «широким фронтом» йдуть перевірки підприємств з метою виявлення тих, хто виплачує менше законодавчо встановленого розміру мінімальної заробітної плати. В умовах нестабільної економіки посилення «силових» заходів остаточно послаблює та підриває бізнес, позбавляючи його будь-якого шансу до виживання в цих умовах.

Відповідальність платників податків передбачена багатьма документами – Кодексом про адміністративні правопорушення, Кримінальним кодексом України, Податковим кодексом України.

Сергій Прохоров,
перший віце-президент УСПП

УСПП кілька років тому започаткував діалог з владою, в розбудову якого ми вклали дуже багато зусиль. Є гарні здобутки, які ми аналізуватимемо напередодні 20-річного ювілею УСПП. Хочу відзначити наполегливу і системну роботу узгоджувальних груп УСПП-Державна податкова служба, УСПП-Державна митна служба, яка дозволяє вирішувати гострі питання і гасити конфлікти.

Для поновлення вертикалі ефективного управління галуззю треба негайно поновити посаду віце-прем'єр-міністра з питань АПК та Координаційну раду при Міністерстві аграрної політики та продовольства.

Так, за певними обставинами, не виплата зарплати, за нормами Кримінального кодексу, карається штрафом від тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Посилення відповідальності за порушення законодавства про працю передбачає й законопроект, презентований нещодавно міністром соціальної політики С. Тігіпком. Законопроект містить великі штрафи за неоформлення працівників на роботу; за нарахування та виплату заробітної плати в розмірі, нижчому від установленого законом мінімуму; за ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування тощо. Крім того, уряд готує запровадження гарантованих заробітних плат, які є ще однією спробою «ручного» управління економікою.

До речі, розвинуті країни не застосовують жорстких заходів щодо підприємців. Законодавством Швейцарії, наприклад, взагалі не передбачена кримінальна відповідальність за несплату податків. Зворотне обумовлює втрату робочих місць, активів та майна платника податків, що ставить під сумнів можливість подальшої економічної діяльності.

В окремих випадках господарські товариства та фізичні особи – підприємці несуть повну відповідальність за своє майно, яке вони легко можуть втратити, та ще й позбутися волі.

Ми дуже далекі від того, щоб виправдовувати роботодавців, які свідомо порушують трудові права членів колективів і заради власного збагачення та отримання надприбутків порушують закон. Але переважна більшість бізнесменів – не злочинці. Вони спочатку були поставлені в надважкі умови, а держава нічого не зробила для покращення їх діяльності. Чи справедливо те, що вона, ігноруючи виконання власних зобов'язань перед підприємцями, зокрема, з повернення ПДВ, легко застосовує проти них репресивні механізми?

Отже, про відповідальність роботодавця ми згадали. Тепер – про відповідальність чиновників.

Де-юре, протидія законній господарській діяльності, зловживання владою або перевищення службових повноважень, службова недбалість, одержання хабара тощо можуть спричинити штрафи і навіть позбавлення волі. Де-факто – ці механізми не працюють. Підприємництву все тяжче стає відстояти свої законні права в суді, який фактично реалізує державні, але не завжди державницькі, завдання.

У підсумку маємо: дискримінаційну невідповідність ступеня відповідальності суб'єктів господарювання – платників податків і органів влади, відсутність чіткого механізму оскарження платниками дій або бездіяльності посадових осіб, відмови судів розглядати підприємницькі позови проти владних структур.

Назвемо ще кілька моментів, коли працівники податкової служби можуть діяти миттєво і на свій розсуд; натомість підприємці вимушені вдаватися до тривалого, затратного і часто безрезультатного судового розгляду лише заради поновлення «статус-кво», без надії покарати тих, хто їх виснажує та розоряє.

Податковий кодекс надав податківцям такі повноваження:

- перевірки без попередження та без обмеження їх кількості;
- непрямий метод визначення показників діяльності (наприклад, хронометраж виробничого процесу, спостереження за веденням господарської діяльності);
- арешт майна;
- звуження підстав для добровільної реєстрації суб'єктів господарювання платниками ПДВ (на сьогоднішній день здійснити реєстрацію платником ПДВ на добровільних засадах фактично неможливо);
- скасування реєстрації суб'єктів господарювання платниками ПДВ, що обумовлює втрату останніми права на податковий кредит при наявності обов'язку сплати податкового зобов'язання з ПДВ, а також втрату права на відшкодування ПДВ з бюджету;
- перевищення податковими органами своїх повноважень у питаннях самостійного визнання (без відповідних рішень суду) угод та операцій платників податків нікчемними із застосуванням наслідків такої нікчемності у вигляді донарахувань податків та штрафних санкцій, зменшення заявлених сум ПДВ, що підлягають бюджетному відшкодуванню.

Чи варто говорити, що це абсолютно не відповідає поняттям справедливості і паритетності, зумовлює величезну залежність підприємця від особи, яка його контролює, ставить суб'єктивні, фіскально-адміністративні обставини вище за важливіші для країни результати господарської діяльності і можливості бізнесу впевнено розвиватися?

А зараз – про бюджетні відшкодування ПДВ

За даними Державної податкової служби України, станом на 01.09.2011 р. заборгованість із невідшкодованого з бюджету ПДВ з початку року була зменшена на 4 млрд. грн. (з 11,1 млрд. грн. до 7,1

млрд. грн.). При цьому залишається відкритим питання: така заборгованість скоротилася через повернення коштів платникам податку чи через документальні перевірки та відмову від бюджетного відшкодування?

Так, за інформацією АсМАП України, перевірені та підтверджені суми ПДВ не повертаються іноді впродовж декількох років; порядок та строки відшкодування ПДВ, які чітко визначені у Податковому кодексі України, представниками податкової служби ігноруються.

З наведених причин упродовж 2009-2011 років українськими автоперевізниками не здійснювалося оновлення рухомого складу, що призвело до втрати конкурентоспроможності на європейському та інших ринках транспортних послуг.

За даними асоціації «Укрлепром», за 2010 рік обсяги імпорту товарів легкої промисловості в порівнянні з 2009 р. збільшилися на 46,0 % та в 2,4 рази або на 1,5 млрд. дол. США перевищили обсяги їх експорту. Одна з причин занепаду власного товаровиробника – несвоєчасне повернення ПДВ експортерам продукції легкої промисловості, що, в свою чергу, призводить до вимивання обігових коштів, не дає можливості своєчасно сплачувати заробітну плату, яка і так у 2 рази нижча, ніж в цілому по промисловості, викликає соціальну напругу.

А тепер давайте порівняємо 2 цифри, які ми вже приводили. Станом на 01.09.2011 р. заборгованість із невідшкодованого з бюджету ПДВ склала **7,1 млрд. грн.** На цю ж дату заборгованість із виплати заробітної плати становила **1,15 млрд. грн.** Отже, борг роботодавців перед працівниками все ж таки в 7 разів менший, ніж борг держави перед ними. Маючи вкрай важку економічну ситуацію, роботодавці в переважній більшості випадків ухиляються виконувати свої зобов'язання, що свідчить про їх соціальну відповідальність.

Отже, ми довели, що і міра зобов'язань і міра відповідальності держави й бізнесу в питаннях економічної діяльності не є паритетними, а стосунки їх, апріорі, на законодавчому рівні сформовані як нерівноправні. Але ми ні в якому разі не збираємося опускати руки та перетворюватись на песимістів. Для того, щоб подолати явище, його треба добре знати. Для того, щоб отримати права, – за них варто поборотися. Ми не вимагаємо нічого зайвого – лише захист прав власника та виробника, вільне існування бізнесу та можливості його модернізації. Ми вимагаємо лише те, що лежить в основі сталого розвитку демократичної країни, якщо встати не на бюрократично-фіскальну, а на інноваційно-реформаторську позицію. Бізнес у більшості випадків сумлінно виконує серйозні зобов'язання перед державою і справедливо вимагає аналогічних дій у відповідь. Лише в такому партнерстві можна очікувати високий економічний результат.

Податкова реформа: потрібен наступний етап

Олексій Молдован, завідувач сектору грошово-фінансової стратегії Національного інституту стратегічних досліджень

Податкова реформа в Україні задумувалася для того, щоб реалізувати два ключових завдання. По-перше, в умовах критичного розбалансування системи державних фінансів необхідно було збільшити доходи бюджету, по-друге, з метою стимулювання швидкого відновлення економіки потрібно було створити сприятливий фіскальний простір для бізнесу та інвестицій. Перше завдання уряд успішно виконав (навіть перевиконав) – при помірній інфляції за 8 місяців 2011 року податкові надходження до держбюджету зросли на 72,1% проти аналогічного періоду попереднього року. А от з другим завданням виникли певні проблеми. Запроваджених заходів виявилось

Посилаючись на Методичні рекомендації самої ДПСУ, податківці затягують відшкодування ПДВ практично на необмежений термін у зв'язку з наявністю розбіжностей між податковим кредитом покупців та податковими зобов'язаннями продавців/постачальників. Для них не важливо, що розбіжності найчастіше виникають внаслідок безпідставного неприйняття податковими органами у продавців/постачальників товарів, робіт, послуг, податкових декларацій з ПДВ, збоїв у програмному забезпеченні ДПА України.

При перевірці ТОВ «ЛАА Транс» з суми, заявленої до бюджетного відшкодування, було знято 634,1 тис. грн., тому що вона була не підтверджена в податкових зобов'язаннях по ланцюгу постачання контрагентів.

Олексій Молдован, завідувач сектору грошово-фінансової стратегії НІСД

недостатньо для того, щоб підприємці повірили в потенціал України та почали вкладати в економіку значні кошти. Власне, якщо податкова реформа так і обмежиться успіхами в збільшенні обсягу зібраних податків, то її ефективність у кінцевому підсумку буде від'ємною.

Сьогодні настав той момент, коли необхідно критично оцінити фінансові стимули, та, очевидно, ініціювати продовження податкової реформи з метою кардинальних зрушень у політиці стимулювання підприємницької ініціативи.

Уряд декларує, що в наступному році завдяки фінансовим стимулам він надасть інвестиційного ресурсу в розмірі 47 млрд. грн. У розрізі конкретних механізмів це виглядає так:

Загальний інвестиційний ресурс від надання преференцій суб'єктам господарювання

Преференція	Обсяг ресурсу, млрд. грн
звільнення від сплати ПДВ окремих операцій	21,9
створення страхових резервів банківськими установами, що відносяться на витрати	11,0
зниження ставки податку на прибуток з 23% до 21%	4,3
звільнення від сплати ввізного мита згідно міжурядових угод про вільну торгівлю	3,2
урахування у складі витрат сум ремонтів та поліпшення основних засобів	2,0
механізм прискореної амортизації виробничого обладнання	2,0
запровадження «0» ставки оподаткування рентною платою додаткових обсягів видобування вуглеводнів із родовищ, що мають важковидобувні умови або виснажені	1,0
«податкові канікули» для малого бізнесу у вигляді «0» ставки податку на прибуток	0,5
звільнення від сплати податку на прибуток підприємств окремих галузей	0,3
звільнення від сплати ввізного мита товарів, що використовуються для виробництва устаткування альтернативних джерел енергії	0,4

Розрахунки КМУ

Навіть не ставлячи під сумнів розрахований урядом обсяг так званих податкових преференцій (а він очевидно завищений), можемо назвати низку причин, які нівелюють інвестиційний потенціал названих стимулів:

1. Пільги щодо ПДВ та податку на прибуток можуть застосовувати підприємства дуже обмеженого переліку галузей (авіабудування, суднобудування, альтернативна енергетика, переробка сільськогосподарської продукції, готельний бізнес тощо).

2. Зниження ставки податку на прибуток з 23% до 21% (хоч і до 0%) не означає, що вивільнений фінансовий ресурс автоматично буде спрямований в інвестиції чи поповнення обігових коштів. При несприятливій макроекономічній чи політичній обстановці він буде просто виведений з економіки.

3. Застосування потенційно ефективних фінансових стимулів, як механізм прискореної амортизації виробничого обладнання, «податкові канікули» та низка інших обмежено настільки, що вивільнений ресурс є просто мізерним.

Загалом, Податковим кодексом стимулюючий потенціал податкової системи практично не реалізований. У цьому контексті необхідно ініціювати дискусію і практичні дії щодо впровадження ефективних податкових стимулів поживлення інвестиційної діяльності. Такими можуть бути:

1. Стимулююча модель податку на прибуток. Механічне зниження податку не є шляхом до активізації інвестицій.

2. Прискорена амортизація. В умовах останньої фінансової кризи цей інструмент був найбільш поширеним фінансовим стимулом. Його використання спрямовано на те, щоб досягти перевищення фінансової амортизації над економічною (бухгалтерською). Завдяки цьому підприємства отримують значний ресурс для інвестицій, не сплачуючи податок на прибуток чи відсотки за користування кредитом.

3. Спеціальні правові режими економічної діяльності (СПРЕД), передусім технопарки та індустріальні парки. Сьогодні в Україні ці поняття повністю дискредитовані і асоціюються у більшості громадян, як правило, з колосальними податковими пільгами, корупцією і втраченими бюджетними коштами.

Це лише незначний перелік досить ефективних фінансових інструментів, які дозволяють відчутно підвищити інвестиційну активність в Україні. Їх запровадження має стати наступним етапом податкової реформи. Ключове питання полягає в тому, хто має ініціювати даний процес. Наївно сподіватися, що цим питанням коли-небудь займеться уряд. Ту частину реформи, яка його цікавила, він вже реалізував у повній мірі. Думається, ініціацію наступного етапу податкової реформи, метою якого буде впровадження реально ефективних податкових стимулів, має взяти на себе УСПП як організація, що найбільш масштабно відображає, а головне - репрезентує в органах влади інтереси вітчизняного бізнесу.

Угода про асоціацію з ЄС вимагає відкритості

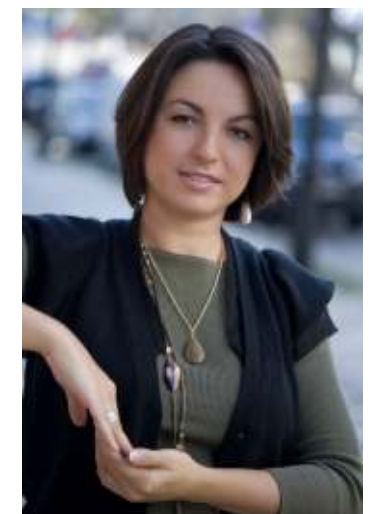
Анна Дерев'янка, виконавчий директор Європейської Бізнес Асоціації

Хочу прокоментувати ситуацію, яку наразі бізнес спостерігає та відчуває на собі під час проходження митних процедур.

З початку 2011 року керівництво митниці демонструє відкритість та готовність співпрацювати з бізнесом, ініціює кроки назустріч імпортерам, направлені на вирішення проблем та подолання перешкод митного оформлення, висловлює готовність до активного діалогу. Проте загальні негативні тенденції на ринку є досить суттєвим важелем, який заважає митній службі та бізнесу досягти спільних бажаних результатів.

Слід також сказати, всі переваги Угоди про вільну та всеосяжну зону вільної торгівлі в рамках Угоди про асоціацію з ЄС, яка введе нашу країну на абсолютно новий рівень відносин з Євросоюзом, будуть доступні Україні лише в тому разі, якщо стратегія відкритості та співпраці державних органів із бізнесом буде продовжена і структурне реформування сфери торгівлі буде відбуватися максимально ефективно та прозоро.

На фоні таких настроїв розробники ПКУ позбавили СПРЕД більшості податкових преференцій, залишивши тільки зі сплати ввізного мита на обладнання, яке не виготовляється в Україні, лише для учасників 17 технологічних парків. Очевидно, що це не найбільша затратна стаття для інвесторів. Сьогодні в світі СПРЕД є серед числа найбільш ефективних інструментів стимулювання інвестицій та інновацій, тому Україна однозначно повернеться до питання про їх відновлення, проте, може бути втрачено стратегічний ресурс – час.

Анна Дерев'янка, виконавчий директор Європейської Бізнес Асоціації

Дослідження ефективності роботи митних органів (*Митний Індекс ЄБА*), проведене Європейською Бізнес Асоціацією влітку 2011 року, яке ґрунтується на комплексному оцінюванні митного процесу компаніями-членами Асоціації, виявило, що динаміка результатів першої половини 2011 року є, у порівнянні з показниками 2010 року, оптимістичною, але кількість проблемних питань ще досить значна. Найважливішим прогресом, який відмітили інвестори і який є рушійною силою позитивних тенденцій в митному оформленні, – це налагодження співпраці на консультативному рівні між бізнесом і Державною митною службою України.

Якщо говорити про конкретні зміни, позитивні зрушення спостерігаються насамперед у більш поширеному застосуванні сучасного першого методу визначення митної вартості та зниженні частки товарів, відібраних митниками для фізичного огляду.

У першій половині 2011 року загальна кількість відмов у застосуванні першого методу визначення митної вартості суттєво знизилася, таким чином рекомендований СОТ метод оцінки митної вартості стає все більш поширеною практикою і наближає Україну до світових стандартів торгівлі. Отже, наявна тенденція зменшення використання застарілого та неефективного методу фізичного огляду товарів має позитивні наслідки для загальної системи митної оцінки. Але цих зрушень ще недостатньо для того, щоб говорити про суттєвий прогрес у даному питанні.

На жаль, суттєвими проблемами залишаються затримки та значна кількість документів, необхідних для митного оформлення товарів, складність і недостатня прозорість митних операцій та митних процедур.

Результати нашого дослідження демонструють, що корупція продовжує залишатися однією з основних проблем, яка шкодить репутації країни як надійного учасника міжнародної торгівлі. Я наголошую, що антикорупційні заходи мають бути в першу чергу інтегровані в план-стратегію реформування митної системи. Наші дані свідчать про те, що кожна четверта компанія відчуває негативний вплив корупції в митних органах. Це є неприпустимим і вимагає комплексу мір, де першочерговими заходами мають стати зниження кількості прямих контактів митників з трейдерами, введення електронних систем митного оформлення та декларування. Відправною точкою для ефективної та збалансованої митної реформи є впровадження антикорупційних ініціатив та реалістичних пріоритетів діяльності.

Реформування та модернізація митної системи стоїть на порядку денному ЄБА. Ми будемо продовжувати серію досліджень ефективності роботи митних органів України і докладати зусиль до підтримання взаємовигідного діалогу між бізнесом і митниками. Нещодавно оприлюднені результати дослідження інвестиційної привабливості України за третій квартал 2011 року, яке регулярно проводить ЄБА, ще раз показали, що нинішні досить важкі економічні умови диктують свої правила. Ми маємо пройти ще довгий шлях до поставленої мети, створення зони вільної торгівлі з Європою, до вдосконалення митної та інших стратегічних сфер всередині нашої країни.

Митники погодились із необхідністю вдосконалювати методику

Спільна експертна робоча група УСПП і Державної митної служби нещодавно розглянула законодавчі ініціативи Економічної ради громадських об'єднань і асоціацій бізнесу щодо удосконалення проекту

Митного кодексу України, прийнятого парламентом у першому читанні. Прийнято рішення рекомендувати напрацювання УСПП профільному комітету Верховної Ради України.

Промисловці і підприємці погоджуються з тим, що законопроект відповідає європейським стандартам, оскільки передбачає поступове переведення взаємостосунків митних органів та підприємств в режим автоматизації процесу митного оформлення товарів. Це допоможе зменшити суб'єктивізм та рівень корумпованості митних органів, прискорить митне оформлення товарів.

Однак у представників реального сектору є й зауваження до документу. Вони стосуються питання визначення митної вартості імпортованих товарів, яка, на думку багатьох асоціацій бізнесу, є недосконалою та не відповідає міжнародним стандартам, а також строків і порядку здійснення перевірок митних органів, особливо в рамках проведення пост-контролю за діяльністю суб'єктів господарювання. Стурбованість викликає і неоднозначність трактування деяких положень проекту Митного кодексу.

Митники та підприємці дійшли згоди у тому, що методика визначення митної вартості імпортованих товарів потребує вдосконалення. Вони вирішили спільно розробити чіткий перелік документів, які необхідно подавати для підтвердження заявленої декларантом митної вартості імпортованих товарів.

На прохання УСПП митники пообіцяли оперативно розібратися із затримкою в Іллічівському та Одеському портах контейнерів з товарами, які підприємство «Нейл» (одне з найбільших в Україні виробників цвяхів) імпортує з країн Південно-Східної Азії.

За сприяння УСПП між Держмитслужбою і асоціацією «Укртютюн» підписано Меморандум про взаєморозуміння, в рамках якого сторони домовилися здійснювати системну протидію незаконному перемищенню через митний кордон України тютюну та тютюнових виробів.

За ініціативи УСПП та Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України при Державній митній службі України створено комісію, яка проводитиме перевірки правильності митного контролю та оформлення транспортних засобів. Сторони працюють також над питаннями модернізації пунктів пропуску з метою прискорення проходження митних процедур і створення єдиної митної бази тощо.

Як вирішити проблеми детінізації заробітної плати

Андрій Забловський, керівник секретаріату Ради підприємців при КМУ

«Тіньова» зарплата в Україні набрала нечуваних масштабів і становить справжню загрозу для економіки. За словами віце-прем'єр-міністра України, міністра соціальної політики С. Тігіпка, сьогодні обсяг «тіньової» зарплати становить близько 145 млрд. грн. Неважко порахувати, що у випадку легалізації даної суми державний бюджет може отримати 55-60 млрд. грн. Згадаємо, як український бюджет потерпає від дефіциту коштів, і оцінимо значимість цього джерела для фінансування різноманітних соціальних програм.

Однією з головних причин виплати зарплати в конвертах є надмірний рівень навантаження на фізичну особу-підприємця, пов'язаний з утриманням робочої сили, що, в свою чергу, провокує різні тіньові схеми зайнятості. Сьогодні пряме навантаження на підприємця складає в середньому 43,23% (від 36,76% до 49,7%) у вигляді сплати єдиного соціального внеску. До цього треба додати ще й непряме навантаження у вигляді:

Варто зазначити, що в УСПП надходили непоодинокі звернення від представників бізнесу щодо необґрунтованого визначення митної вартості імпортованого ними товару. Але на основі діючої угоди про співпрацю з Державною митною службою України ці питання вдалося оперативно вирішити. Зокрема, Київською регіональною митницею скасовано рішення про надмірне визначення митної вартості сталевих дисків, імпортованих підприємством «Росшина». Скориговано митну вартість фосфоритів, імпортованих Дніпровським заводом мінеральних добрив із Сирії.

Андрій Забловський, керівник секретаріату Ради підприємців при КМУ

Неадекватною є структура доходів працюючої людини. Сьогодні значну частку в структурі доходів працівника складають пільги та субсидії, що не мотивують працівника до продуктивної праці, підвищення своєї кваліфікації. Так, за даними офіційної статистики, в I кварталі 2011 р. в структурі доходів населення частка зарплати складає лише 43,1 %, тоді як соціальні допомоги, інші поточні трансферти – 40,2%.

Необхідно терміново розробити та прийняти пакет законодавчих змін з легалізації заробітних плат та трудових відносин, зокрема, щодо зниження навантаження на фонд оплати праці та перерозподілу єдиного соціального внеску між роботодавцем та найманим працівником, відмови від законодавчої прив'язки мінімальної заробітної плати, прожиткового мінімуму та тарифу I розряду.

- оплати перших 5-ти днів тимчасової непрацездатності;
- відшкодування у повному обсязі виплати та доставки пенсій за списками № 1,2;
- виконання 4% нормативу для працевлаштування інвалідів;
- вартість колдоговорів для роботодавців, яка подекуди доходить до 25% фонду оплати праці.

У цілому проблема «тіньових» заробітних плат має системний характер, а, отже, її вирішення має базуватися на комплексному підході. Необхідно визначити пріоритети державної політики у сфері оплати праці, ухваливши окремий закон. Нині діючий Закон України «Про оплату праці» потребує докорінної зміни. Для кожної кваліфікації і посади слід встановити мінімальний розмір заробітної плати.

Проблема захисту державних інтересів не має домінувати над проблемою захисту інтересів бізнесу, насамперед, малого та середнього. Паритетність може знайти відображення у диференціації оплати податку з доходів фізичних осіб, який доцільно встановити у розмірі 20% від мінімальної заробітної плати для фізичних осіб-підприємців.

Рекомендуємо встановлення такого контролю за виплатою заробітної плати, який запроваджує методи покарання і заохочення. Так, варто запровадити адміністративну відповідальність підприємців за виплату заробітної плати у конвертах, наприклад, у вигляді штрафних санкцій. При цьому контроль у даній сфері повинна здійснювати інтегрована інспекція праці, як це передбачено в Конвенції Міжнародної організації праці № 81.

На сьогодні в Україні контрольні функції у сфері праці здійснюють Пенсійний фонд, прокуратура, Державна податкова служба, Держнаглядпраці, Держгірпромнагляд, Державна санітарно-епідеміологічна служба, Державна інспекція техногенної безпеки, місцеві органи виконавчої влади. Це забагато для роботодавця. Об'єднання контролюючих функцій в межах одного органу буде сприяти зменшенню фіскально-адміністративного тиску.

Заохочення ж полягатиме у наданні податкових канікул підприємствам, які сумлінно дотримують законодавства про оплату праці і не притягалися до відповідальності протягом одного року.

Таким чином, для легалізації заробітної плати в Україні, виведення її «з тіні» держава разом з бізнесом в особі роботодавців та найманих працівників мають оперативно розпочати реалізацію системних кроків. Від послідовності їх впровадження залежатиме ефективність будь-яких наступних ініціатив та дій влади у цій сфері.

Поглиблюємо комунікації з Євросоюзом

За сприяння президента УСПП, співголови міжфракційного депутатського об'єднання ВРУ «Європейський вибір» Анатолія Кінаха у Києві відкрито офіс депутата Європарламенту Павла Залевські.

Відкриття офісу пов'язане з головуванням Польщі у Раді ЄС, під час якого Україна може закінчити переговори щодо підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі. Він стане комунікаційним майданчиком для спілкування з громадськими організаціями, незалежними експертами, промисловцями, підприємцями і роботодавцями, які є прихильниками української євроінтеграції.

Депутат Європарламенту П. Залевські стверджує, що оскільки однією зі сторін в Угоді про асоціацію є українське суспільство, то Європейський Парламент й інші європейські інституції повинні чути його голос. «До цього часу в ЄС ми отримували дещо викривлений переказ того, що думають українці, що для них важливо, чим вони живуть і що їх турбує. Відкриття мого офісу сприятиме оперативному донесенню такої інформації до європейських структур», – каже П.Залевські.

Прагнемо пришвидшити українську євроінтеграцію

Провівши системні переговори у Вашингтоні у штаб-квартирах МВФ і Світового банку, президент УСПП, народний депутат, радник президента України Анатолій Кінах і Голова ради підприємців при КМУ, віце-президент УСПП Леонід Козаченко домовилися з керівництвом цих структур активізувати роботу щодо об'єднання всіх програм євроінтеграційного спрямування.

Мова йде про підписання меморандуму між Україною, Міжнародним валютним фондом, Світовим банком і Європейським союзом, який спробує об'єднати зусилля найважливіших світових партнерів України з підтримки її євроінтеграційних прагнень, реальних кроків на шляху інтеграції у європейський, світовий економічний і політичний простір.

Така координуюча співпраця з авторитетними міжнародними фінансовими структурами має стратегічне значення для України, особливо на завершальному етапі переговорного процесу з Євросоюзом щодо підписання Угоди про асоціацію на умовах вільної торгівлі.

Ця ініціатива А. Кінаха, яка підготовлена у співпраці з координатором групи депутатів Європейського парламенту на підтримку євроінтеграції України П. Залевські, схвально оцінена Євросоюзом, а саме – керуючим директором Європейської служби зовнішньої діяльності Мирославом Лайчаком. Він схвалив необхідність підписання чотирьохстороннього меморандуму між Україною і її міжнародними фінансовими партнерами, який, на його переконання, можливо, створить більш сприятливі умови для євроінтеграції й прискорить структурні реформи в Україні.

Сприяємо інвестуванню в енергозбереження

УСПП спільно з відомим німецьким концерном «JUI», який понад п'ятнадцять років працює в сфері відновлюваної енергії і зацікавлений у контактах з Україною, працюватиме над реалізацією інвестиційних проектів з енергозбереження й енергоефективності. Про це домовилися президент УСПП, народний депутат, радник президента України Анатолій Кінах та менеджери німецької компанії «JUI».

Питання енергозбереження й енергоефективності, пошук альтернативних джерел енергії дуже важливі й актуальні для України. Наразі український уряд працює над розробленням нової редакції Енергетичної стратегії до 2030 року. Тому інвестиційні пропозиції Німеччини, в даному випадку – менеджменту концерну, – дуже доречні.

Враховуючи потужність вітчизняного агропромислового комплексу, наявність біосировини та унікальних природних можливостей країни, Україна зацікавлена розвивати малу гідроенергетику, підсилувати видобуток енергії на основі використання біомаси, сонця і вітру тощо.

Свідченням того, що Україна рішуче налаштована на пошук альтернативних енергоресурсів, є певні законодавчі преференції для інвесторів. Енергетичні проекти звільнено від сплати податку на прибуток, їм надано особливий митний режим для імпорту необхідного в роботі обладнання, яке не виробляється на території України.

УСПП готовий надати підтримку реалізації ряду енергетичних проектів, сприяти проведенню маркетингових досліджень, пошуку бізнес-партнерів та коопераційних зв'язків, забезпечити високий рівень корпоративної безпеки інвестора й власника.

Перший віце-президент УСПП Сергій Прохоров та президент УСПП Анатолій Кінах.

Учасники урочистого зібрання до Дня підприємця.

Співголова міжфракційного депутатського об'єднання ВРУ «Європейський вибір» А. Кінах та координатор групи депутатів Європарламенту на підтримку України П. Залевські під час спільної прес-конференції.

На конференції Міжнародного конгресу промисловців і підприємців в м. Баку.

Голова Ради Ліги страхових організацій України Олександр Філонюк та президент Української асоціації якості Петро Калита

Президент ПАТ «Укрвгрозхімхолдинг» Сергій Лісовський отримує золотий знак УСПП.

Президент УСПП Анатолій Кінах виступає на конференції «Відновлення економічного зростання та свободи в Україні» в м. Вашингтон.

Віце-президент УСПП Олександра Блаудзевич під час бізнес-форуму в м. Афіни в рамках державного візиту Президента України Віктора Януковича до Греції.

Президент УСПП Анатолій Кінах нагороджує голову Комісії УСПП з правових питань, адвоката Олега Туєва грамотою УСПП.

Грамоту УСПП отримує Олександр Шпак, президент Ліги нафтопромисловців України.

Під час святкування двадцятиріччя холдингу «Союз».

Директор представництва Enterprise Estonia в Києві, торговий аташе Посольства Естонської Республіки у Україні Денис Приймагі, представники компаній «HealthiEst», «Purustaja» та «Panaviatic» під час українсько-естонської бізнес-зустрічі в УСПП.

Дмитро Попов, віце-президент камвольно-суконної компанії «Чексіл», голова Громадської ради при Чернігівській митниці

Чому вітчизняні пальта носять європейці, а українці ходять у китайському?

Дмитро Попов, віце-президент камвольно-суконної компанії «Чексіл», голова Громадської ради при Чернігівській митниці

На початку 90-х років до Чернігівської камвольно-суконної компанії «Чексіл» приїхала потужна делегація керівників текстильних підприємств з Китаю. У ході знайомства стало зрозуміло, що рівень технологій на підприємствах Піднебесної не досить високий, а конкурувати з нами вони готові лише за рахунок демпінгу.

Тоді ми не знали, що в КНР вже була запущена широкомасштабна програма з розвитку легкої промисловості. У той же час легка промисловість України увійшла в період перманентної кризи. Китай доклав неймовірних зусиль, щоб усього за кілька років вивести свою легку промисловість у світові лідери, а наша держава лише відсторонено спостерігала за процесами розпаду легпрому. І сьогодні маємо те, що маємо: китайська продукція витіснила українського товаровиробника не лише з міжнародних ринків, але й з власного. Цей факт наочно демонструє, як творча роль держави робить чудеса, і як бездумне, а часом і халатне ставлення можновладців знищує великі стратегічні галузі.

Виробництво тканин в Україні є не таким масштабним, як швейна промисловість. Однак на прикладі свого підприємства КСК «Чексіл» можу розповісти, що більша половина виготовленої продукції експортується. Наші основні покупці – це США і ЄС. Якщо б українські тканини були неконкурентоспроможними, тоді наші партнери працювали б з китайськими постачальниками. До речі, ми відвантажуємо свої тканини і в Китай. Там з них шийть пальта і відправляють у Сполучені Штати Америки. Навряд чи знайдеться бізнесмен, готовий завозити в КНР «неякісні» тканини, адже там своїх текстильників хоч греблю гати.

Говорячи про державну політику України у сфері виробництва вовняних тканин, слід зазначити, що у текстильного підприємства зазвичай є три стандартних напрями збуту – внутрішній ринок, державні закупівлі та експорт. Це такі собі «три кити», на яких тримається весь виробничий цикл. При погіршенні умов на одному з ринків завжди є можливість компенсувати втрати за рахунок двох інших.

Але на початку 90-х років слово «контрабанда» стало синонімом до словосполучення «імпорт тканин». Пізніше цей термін був витіснений поняттям «сірий імпорт». Як не крути, але масштаби цих зловживань були обумовлені невтручанням самої держави. З мовчазної згоди влади нелегальний імпорт істотно потіснив національного виробника на внутрішньому ринку. Зі складного становища можна було вийти за рахунок решти двох «китів». Але Україну накрила світова криза. Уряд спрямував свої основні зусилля на порятунок банків, бо, мовляв, це стандартний світовий рецепт виходу з кризових явищ. Тільки якось дивно вийшло, адже в багатьох країнах стабілізаційні фінанси через банківський сектор потрапили до національного товаровиробника, підтримали його через цільове кредитування, через механізм державних закупівель. У важкий період рятівні держзамовлення отримали текстильники Китаю, Росії, Білорусії. А що ж Україна? А у нас рішенням уряду, нібито з метою економії бюджетних коштів, закупівля форменого одягу для силових структур повністю зупиняється. Такий собі антикризовий менеджмент. Останнім часом державні закупівлі поступово повертаються, але обсяги значно зменшені.

Що маємо на сьогоднішній день? Внутрішній ринок і держзамовлення не можуть забезпечити нормальну роботу підприємства. Залишається один вихід – нарощувати експорт продукції. У цьому

напрямку багато не заробиш, але вижити можна. Однак і тут держава «не дрімає»: ефект від роботи на експорт повністю нівелюється відсутністю відшкодування експортного ПДВ.

Отже, «три кити», на яких тримається галузь, не є життєздатними. Один залишився без плавця, іншому хвіст відрубали, а третій взагалі плаває черевом до верху.

Перераховані проблеми характерні і для інших галузей промисловості. Але у виробників вовняних тканин є і ексклюзивна проблема. Ветеринарна служба заборонила імпорт російської митої вовни. А найближчі великі постачальники тонкої вовни – Австралія і Південна Америка. Якість сировини там вище, але ціни кусаються. У чому ж причина?

Справа в тому, що у Південному федеральному окрузі РФ лютувала африканська чума... серед свиней. Тому імпорт товарів тваринного походження з цього регіону буде заборонений впродовж трьох років. Але чому ж китайські, європейські та індійські фірми продовжують імпортувати миту шерсть з Росії, а ми не можемо? Невже в тих країнах ветеринарні служби погано працюють або немає поголів'я свиней, яке може пропасти через страшну хворобу? Ні, працюють вони добре і свиней там розводять більше, ніж у нас.

Виявляється, мова йде не про захист аграрного сектору України від страшної епідемії, а про банальний непрофесіоналізм і бюрократію. Навіщо міняти морально застарілу інструкцію, яка суперечить не лише міжнародним стандартам, а й елементарній логіці, якщо можна просто накласти заборону, позбавивши тим самим цілу галузь традиційного ринку сировини? Ось вам і роль держави.

Якщо резюмувати усе сказане, напрошується один висновок: сьогодні легка промисловість потребує якнайбільшої державної уваги. Уряд дещо пішов нам назустріч і вперше звільнив легпром від сплати податку на прибуток. Нехай зараз багато підприємств мають серйозні збитки і ефект від пільги майже невідчутний, але в перспективі він може стати вирішальним для підйому галузі та залучення інвестицій. Усе це дає надію, що в Україні все ж переважить державницький підхід до розвитку галузі, якою країна традиційно пишається і яка ще може дати державі серйозні надходження в бюджет і сотні тисяч нових робочих місць.

Кількість контактів підприємців з «пожежними» зменшиться

Ірина Залуська, головний фахівець департаменту права УСПП

Влітку у Верховній Раді України було підготовлено законопроект «Про внесення змін до деяких Законів України щодо вдосконалення правового регулювання адміністративних відносин між органами державного нагляду у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки та суб'єктами господарювання».

Зрозуміло, що до підприємницької діяльності він має пряме відношення – отримання дозволів «пожежних» та чисельні контрольні перевірки з їх боку увійшли в класику взаємовідносин з контролюючими органами. Тому УСПП дуже прискіпливо поставився до проекту закону, і, на жаль, – багато його положень викликали справедливі заперечення.

У чому полягає зміст запропонованих УСПП зауважень? Законопроект передбачав доповнення Кодексу адміністративного судочинства України статтею 183-5, якою визначався особливий порядок провадження у справах за зверненнями Державної інспекції техногенної безпеки України. Незрозумілими були причини застосування окремого порядку провадження, пропозиція не супроводжувалась необхідними обґрунтуваннями.

Якщо раніше була можливість викручуватися, використовуючи спочатку векселі, потім облигації, то зараз ПДВ просто не відшкодовують, а умови автоматичного відшкодування прописані так, що підприємства легкої промисловості ніколи не увійдуть у цей «елітний клуб». Адже для того, щоб виконати вимогу щодо рівня середньої зарплати для тисячі працівників, необхідно, як мінімум, мати нормальні ринки збуту. Позбавляти фінансово виснаженого виробника можливості отримати повернення ПДВ тільки тому, що протягом попередніх дванадцяти місяців виплачена їм середня зарплата була нижчою придуманого сьогодні рівня - чи не означає це чистого знущення і свідомого доведення галузі до краю? Виходить замкнуте коло. Чим більше грошей вимивається з обороту підприємства у вигляді неповерненого ПДВ, тим менше шансів знайти кошти на підвищення зарплати.

Ірина Залуська, головний фахівець департаменту права УСПП

Ініціатива Міністерства надзвичайних ситуацій України зазнала серйозної критики не лише в ділових колах України. Таку ж позицію зайняло Міністерство економічного розвитку та торгівлі України, численні організації роботодавців. Бізнес-громадськість направила розробникам законопроекту свої пропозиції. МНС врахувало зауваження та сформуло оптимальний законопроект, який був направлений Президенту України для розгляду і внесення до Верховної Ради України.

Наші зауваження були взяті розробниками до уваги, і тепер в законопроекті більш чітко виписана процедура звернення працівників МНС до суду. Окремо визначено, що таке звернення є можливим за умови відсутності суперечки про право між суб'єктом владних повноважень та підприємцем. Таким чином, працівники МНС будуть позбавлені права зупиняти діяльність підприємств без відповідного рішення суду.

Розробниками законопроекту пропонувалося також доповнити Закон України «Про пожежну безпеку» статтею 10-1, що передбачала реєстрацію декларації відповідності об'єкта вимогам законодавства з питань пожежної безпеки лише за умови наявності договору страхування цивільної відповідальності перед третіми особами стосовно відшкодування можливої шкоди від пожежі.

Вважаємо, що така новела не відповідала нормам чинного законодавства України. Так, згідно пункту 14 частини першої статті 7 Закону України «Про страхування», обов'язковим є страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки, включаючи пожежо- та вибухонебезпечні об'єкти та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного та санітарно-епідеміологічного характеру.

За ініціативою промислової спільноти було значно зменшено передбачену законопроектом кількість необхідних контактів підприємців з інспекторами. Якщо закон буде прийнято без змін, підприємство зможе розпочинати свою роботу без отримання дозволу пожежного інспектора. Керівникові необхідно буде лише подати декларацію про свою відповідальність за пожежну безпеку та отримати реєстраційну відмітку державного адміністратора. До того ж, законопроектом пропонується вилучити з чинного законодавства України норми про видачу пожежною інспекцією документів дозвільного характеру. При цьому об'єкти низького та середнього ступенів ризику, – а це сьогодні 95% всіх підприємств в Україні, – не підлягатимуть плановим та позаплановим перевіркам пожежної інспекції.

Після прийняття законопроекту інспектор також не матиме права приймати одноосібне рішення про закриття об'єкту в разі виявлення порушень вимог пожежної безпеки. Він буде зобов'язаний звернутися до суду та довести, що виявлені порушення можуть призвести до небезпечної ситуації.

Сподіваємося, що норми зазначеного законопроекту, які покликані спростити умови ведення господарської діяльності, позитивно вплинуть на розвиток підприємництва в Україні.

Українські підприємці мають можливості користуватися допомогою ЄС

Зіновій Бройде, учасник робочої групи Карпатської конвенції зі сталого розвитку транспорту, енергетики, промисловості та інфраструктури

У 2011 році Рада регіонів України задекларувала, а Кабінет Міністрів затвердив розпорядженням від 21.09.2011 № 896-р План заходів з розвитку міжрегіональної кооперації як основного інструменту сталого економічного зростання та співпраці в «Європі регіонів».

Це є для нас дуже важливим, оскільки досвід ЄС свідчить: міжрегіональна співпраця держави, місцевих громад і бізнесу (публічно-приватне партнерство) є найбільш дієвим засобом розв'язання соціально-економічних проблем. Вона дає можливість концентрувати кошти місцевих і державних бюджетів, потужних структурних фондів ЄС і приватного капіталу на пріоритетних напрямках, дозволяє уникнути зайвої бюрократії та швидко

реалізовувати актуальні проекти. Одним з прикладів такого підходу є проект країн ЄС зі створення міжрегіональних робочих груп для застосування енергоефективних технологій у Дебрецені, Магдебурзі, Ризі та Валенсії.

100 років тому Й. Шумпетер у книзі «Теорія економічного розвитку», написаній в Чернівецькому університеті, довів, що саме підприємництво більшою мірою, ніж фінансовий капітал, є основою розвитку. Тому підприємницька участь у нових міжрегіональних стосунках набуває значної актуальності. На Форумах громадянського суспільства Східного партнерства було висунуто пропозицію створення транскордонних підприємницьких форумів у євро регіонах, що поєднують Україну з країнами ЄС. Цю ініціативу було підтримано на засіданні Ради українсько-румунсько-молдавського Євро регіону «Верхній Прут» у травні 2010 року.

Одна з ключових сфер, що потребують такого підходу, є транскордонна енергетика. Її проблеми сьогодні є найбільш важливими для глобального і локального розвитку. Це обумовлено прискоренням вичерпання і здороження енергоресурсів, незбалансованістю їх постачання і використання, техногенно-екологічною небезпекою і економічною кризою. Досвід Росії, України та інших країн свідчить, що надмірна централізація «от Москви до самых до окраин» заважає адекватному реагуванню на зазначені виклики.

У проекті рекомендацій Європарламенту щодо Угоди про асоціацію в розділі «Економіка і секторальне співробітництво» передбачено поглиблення співпраці України з ЄС у сфері енергетики та укладення угод задля безпеки енергетичних постачань.

Нині діють Стратегії ЄС для самовідтворюючої розбудови Дунайського і Балтійського регіонів, а також Карпатська конвенція, підписана в Києві у 2003 році міністрами України, Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини, Румунії та Сербії. Усі ці механізми вбачають розвиток енергетики ключовим пріоритетом.

Які моделі можуть для цього використовуватись? Зазначеним викликам на кордонах ЄС найбільш повно відповідають можливості транскордонних енергоостровів за прикладом Бурштинського. Їх особливістю є «суміщення» різних стандартів вироблення, постачання і споживання енергії з поступовим інтегруванням енергосистем.

Дуже актуальними є програми енергозбереження місцевого рівня, зокрема:

- застосування газу, інших палив чи альтернативних відновлювальних джерел;
- транспортування і постачання через кордон певних видів природних енергоносіїв чи електроенергії з відповідними змінами існуючих мереж;
- модифікація тарифної політики синхронно зі змінами на енергоринку;
- утилізація відходів (зокрема, у життєвому циклі лісо-деревообробного комплексу) та застосування кращих доступних технологій тощо.

Прикладом «багатовимірності» зазначених можливостей для енергобізнесу є вітро- та гідроенергетика в умовах Карпат. Конкуренентоздатність традиційних у ХХ ст. малих поодиноких ГЕС у порівнянні з вітроенергетикою має оцінюватись з урахуванням наявних кліматичних змін та сезонного чинника. Якщо взимку, в період максимального енергоспоживання гідроенергетичний потенціал зменшується через мінімум водності та ймовірності замерзання річок, то енергія вітру відповідно збільшується.

Хочу особливо наголосити: спільні операційні програми ЄС «Польща-Білорусь-Україна», «Угорщина-Словаччина-Румунія-Україна» і «Румунія-Україна-Молдова», Центральноевропейська та Південно-Східна програми Інструменту сусідства ЄС можуть забезпечити

Президентом України В.Януковичем на засіданнях Ради регіонів 24 січня, 3 червня і 15 вересня 2011 року зазначалось, що у контексті розбудови міжрегіонального компоненту внутрішньої та зовнішньої політики, через новий Державний фонд регіонального розвитку буде, зокрема, фінансуватись будівництво енергетичних і житлово-комунальних мереж, інших об'єктів інфраструктури та надаватись підтримка підприємствам, діяльність яких зосереджена у пріоритетних сферах розвитку кожного регіону.

За альпійським досвідом перевагу гідроенергетики можуть повернути великі інвестиційні проекти каскадів ГЕС і сезонного акумулювання води у горах. У зв'язку із закриттям атомних станцій країнами ЄС актуальність цих рішень для середнього і великого бізнесу зростатиме до середини ХХ ст.

Ще один конкретний проект для лісових районів і деревообробних промзон – застосування у виробничій і соціальній сферах котлоагрегатів на відходах деревини. Найближчим часом актуальними стануть вироблення біопалива сучасними піролітичними методами, отримання енергії з наявних покладів менілітових сланців (зокрема, із застосуванням технології «киплячого шару») та використання так званої «високої геотермальної сходинок» Карпат.

Зіновій Бройде, учасник робочої групи Карпатської конвенції зі сталого розвитку транспорту, енергетики, промисловості та інфраструктури

Послання Єврокомісії від 07.09.2011р. «Енергетика ЄС: залучення партнерів через кордони» активізує наближення України до енергоринку, стає вагомим складовою нового асоціативного статусу стосунків України з ЄС.

Андрей Ковалевский, мультимедийный редактор Фокус.и

Не желая быть свергнутыми, власти государств заинтересованы в росте низших классов, тогда как средний класс, способный сформировать новых лидеров, властям развивать не выгодно. Ближайшие десятилетия средний класс будет продолжать беднеть, выдавливаясь вниз за счёт расходов, соответствующих их социальному статусу, но несоизмеримых с их доходами. Крах кредитования 2008 года послужил импульсом к ускорению обеднения среднего класса. Производство дешевого, считает Эрик Найман, будет самым быстрорастущим рынком. Дешевая еда, дешевая одежда и дешевой жильё – вот наиболее быстрорастущие рынки будущего.

підприємця кредитуванням та інвестиціями. Це реально вже сьогодні в рамках можливостей, передбачених Дунайською стратегією для Закарпаття, Івано-Франківської, Чернівецької та Одеської областей. У подальшому цей механізм через Балтійську стратегію ЄС може бути розповсюджений також на Львівську і Волинську області.

Але підприємницьким структурам разом з місцевими і регіональними владами/громадами необхідно підготувати ініціативні проектні пропозиції. Якщо вони будуть зроблені якісно, є абсолютно реальні шанси заручитися фінансовою та технологічною підтримкою названих інституцій та надати своєму бізнесу новий поштовх. Українські підприємці мають усі можливості користуватися допомогою ЄС.

Послезавтра – без войны и голода

Андрей Ковалевский, мультимедийный редактор Фокус.и

На конференции «Послезавтра 2.0», прошедшей в Киеве в сентябре этого года, представители делового сообщества Украины обсуждали возможные сценарии будущего. Общая картина получилась весьма разнообразной. Однако представители разных сфер делового мира единодушны в том, что мир справится со всеми существующими вызовами современности и не повернется в пучину мировой войны или голода. Локальные конфликты также исчерпаются, и военные доктрины окончательно отомрут как атавизмы развития человеческого сообщества.

6 миллиардов рабочих по всему миру создают реальную стоимость товаров и услуг, и именно эти люди в ближайшие десятилетия будут увеличивать ёмкость мировых рынков. Рост низшего класса общества неизбежен, считает Эрик Найман, управляющий партнер инвестиционной компании Capital Times. Низший класс является фундаментом социальной пирамиды, и чем крепче этот фундамент, тем вся пирамида устойчивее. Революции совершаются тогда, когда фундамент не способен удержать вершину, когда правящие круги перестают заботиться о росте благосостояния своего народа.

Кризис 2008 года был психологически тяжелым – и заставил многих людей стать экономичнее и по-новому взглянуть на окружающие их ресурсы. Михаил Крикунов, декан Киевской бизнес школы, считает, что стало выгоднее использовать ресурсы, ими не владея. Совместное потребление пришло на смену гиперпотреблению. Самый быстрорастущий рынок транспортировки сегодня – это рынок совместного использования велосипедов и автомобилей. Рынок товаров вторичного использования в США достиг 500 млрд. долларов в год, и подобные тенденции доминирования использования перед владением проявляются по многим рынкам во всех странах мира.

Развитие технологий позволит людям жить дольше и болеть меньше. Например, использование нанороботов в качестве непобедимых лейкоцитов, способных уничтожать любые вирусы и бактерии и качественно очищать кровь, избавит людей от гриппа и других вирусных инфекций. Трёхмерные принтеры, уже сейчас способные воспроизводить неживые предметы, смогут воспроизводить живые ткани, и в сочетании с клонированием стволовых клеток позволят легко заменять изношенные органы на их более совершенные искусственные аналоги.

Производство будет ещё более роботизированное, что позволит людям больше времени уделять науке и искусству. Технологии магнитно-резонансной томографии (МРТ) уже сейчас способны реконструировать видимое человеком изображение при помощи сканирования волн его мозга. В будущем развитие этой технологии, считает Михаил Колисник, управляющий партнер фирмы FINART Smart

Solutions, позволит определять наилучших сотрудников по качеству работы их мозга. Это не только повысит качество работы сотрудников, но и переведёт конкуренцию за рабочие места на уровень физиологического отбора. МРТ покажет, кто добросовестно выполняет свою работу и предан идеалам корпорации, а кто от работы отлынивает и думает о чем-то, с работой не связанном.

Индустриальная фаза развития общества подошла к концу, о чем говорит существенный рост нематериального производства и доминирования стоимости бренда и его ключевых технологий в капитализации компаний. Компания Apple, самая дорогая компания в мире, не занимается производством. Она владеет только лишь брендом и технологиями. Но благодаря росту стоимости её акций, капитализация Apple впервые в истории в августе этого года превзошла капитализацию нефтяного гиганта Exxon Mobil Corp.

Новая фаза развития общества (постиндустриальная) сопровождается появлением новых социальных институций, которые придут на смену привычным, государственным институциям. Организатор конференции «Послезавтра 2.0» Валерий Пекар считает, что в Украине прорастёт Вторая Республика на смену существующей Первой. По его мнению, не стоит реформировать существующую систему, потому как это невозможно – более эффективно будет направить свою энергию на создание новых социальных институций. Того же мнения о реформировании существующей системы придерживается и Владимир Никитин, доктор культурологии, заместитель директора по исследованиям Украинского института публичной политики. Существующие цивилизации появились в результате научно-исследовательской деятельности небольших групп людей. Именно так могут возникнуть и новые цивилизации, ведомые новыми смыслами и прогрессивными ценностями.

Участники конференции высказали свое мнение относительно того, каким будет человечество в 2020 году. Картина получилась довольно забавная – доминирование китайской экономики, европейской культуры и мусульманской религии. Глобализация, по мнению участников конференции, будет такой же, как и ранее, хотя Жанн Смотрич, президент Украинского Маркетинг Клуба MarketingJazzz, полагает, что развитие информационных технологий приведет к формированию транснациональных социальных пространств из территориально удалённых локальных сообществ.

Конференция сконструировала и более смелые варианты будущего – избавление Земли от людей и восстановление на ней торжества Природы. Человеческое сообщество имеет возможность эволюционировать в космическое пространство – подальше от земных ограничений и поближе к необъятным просторам для космических путешествий.

<http://facebook.com/andrii.kovalevskyi>

Національна туристична ініціатива: разом з УСПП

Український союз промисловців і підприємців прийняв рішення стати партнером формування та реалізації Національної туристичної ініціативи - загальноукраїнської програми дій з розвитку сфери туризму, що започаткована Радою з питань туризму та курортів та Асоціацією міст України.

Формування конкурентоспроможного туристичного продукту пов'язано із розвитком багатьох сфер економічної діяльності, передусім, на локальному рівні і, безумовно, базується на покращенні якості життя та благоустрою міста чи регіону. Саме тому в процесі розвитку вітчизняного туризму мають тісно співпрацювати органи

Уже в наше время корпорации становятся настолько могущественными, что могут покупать традиционные средства массовой информации – телеканалы, газеты, журналы, новостные сайты и интернет-порталы. В настоящее время медийные каналы наполняются корпоративным содержанием. Корпорации выкупают традиционные СМИ, и конкуренция между брендами перейдёт с уровня качества продукции на уровень качества содержания корпоративных СМИ.

У формуванні та реалізації цієї національної програми дій кожна із сторін матиме свою ділянку відповідальності та стратегічних інтересів. Так, зокрема, УСПП може додати зусиль у сфері розвитку інфраструктури та інвестицій, формуванні ефективних та конкурентних локальних економічних кластерів. Важливим напрямом діяльності є розвиток сфери професійних виставок, конгресів та конференцій в усіх регіонах України, які мають бути добре спланованими, приносити ефект для окремих секторів бізнесу і туризму в цілому.

Іван Петухов, віце-президент УСПП з питань інформаційних технологій

Цього разу у форумі взяли участь представники влади, організацій і асоціацій бізнесу, Інтернет-спільнота, авторитетні міжнародні експерти, представники Ради Європи тощо. У резолюції Форуму були визначені основні завдання для ефективного розвитку вітчизняного IT-сектору.

місцевого самоврядування, підприємства та інституції туристичної індустрії та значна кількість інших підприємств, чия діяльність пов'язана саме з туризмом, благоустроєм міст і селищ, виробництвом товарів та послуг.

Усі ці питання стануть предметом обговорення на першій національній конференції «Гостинне місто», де збираються керівники майже 60 українських міст. Вони визначили для себе сферу туризму та курортів як одну з пріоритетних в економічному розвитку регіонів.

Спільна участь у реалізації Національної туристичної ініціативи є одним з ключових пунктів Угоди щодо співробітництва між УСПП та Радою з питань туризму та курортів, яка містить ще декілька важливих позицій. Так, сторони домовляються про підготовку законодавчих ініціатив, що сприятимуть розвитку сфери туризму, формування спеціальної програми лояльності підприємств вітчизняної туріндустрії для членів УСПП, інформаційну підтримку національного виробника товарів та послуг для готельної індустрії, проведення заходів щодо покращення іміджу України на міжнародному ринку.

За оцінками експертів, згадана співпраця в рамках цієї програми вже протягом року може принести додатково 1 мільйон клієнтів для вітчизняних готелів і збільшити загальні доходи внутрішнього туристичного ринку принаймні на 2,4 млрд. грн.

IT-комунікації: потрібен сталий розвиток

Іван Петухов, віце-президент УСПП з питань інформаційних технологій

До 2000 року відсоток громадян, які мали щомісячний доступ до Інтернету, а це головний індикатор розвитку інформаційного суспільства, був мізерним – близько 0,4 % від загальної кількості населення України. На сьогодні рівень доступу до світової мережі вже становить 35%. Проте навіть за таких умов ми значно відстаємо від розвинених країн світу, у яких ця цифра перевищує 60%.

Такий низький рівень інтегрованості світової комп'ютерної мережі в життя українців суттєво гальмує розвиток сучасного інформаційного суспільства. Президент України В. Янукович заявив, що в найближчі десять років Україна увійде до двадцятки розвинених країн світу. Мета благородна, але питання – за рахунок чого це зробити? Навіть якщо в нас є «вагони», нам потрібен сучасний локомотив». На старому «локомотиві» енерговитратних технологій і сировинній базі ми не виїдемо у світле майбутнє. Розвиток IT-ринку, IT-середовища – це важлива складова відкритого демократичного суспільства, це нові технології, які дозволяють не лише поліпшити внутрішні комунікації в країні, а й упевнено вести її вперед до світлого майбутнього.

На жаль, в Україні не існує цілісної системи державних регуляторів IT сектору. Із цього приводу не раз проводилися круглі столи в Українському союзі промисловців і підприємців. Цьому був присвячений і Другий український форум з управління Інтернетом, що пройшов у вересні в Києві.

У резолюції форуму йдеться про необхідність активізації роботи щодо наближення українського законодавства до європейських норм й ширшого застосування практики врегулювання суспільних відносин в Інтернеті, впровадження інструментів електронного урядування з урахуванням міжнародного досвіду і міжнародних підходів.

У документі міститься також заклик до Кабінету Міністрів України щодо відкликання законопроекту про обов'язкову реєстрацію інформаційних агентств, у якому вбачаються наміри влади стримувати свободу слова в світовій мережі. Йдеться також про зважений підхід при впровадженні законодавчих новацій в галузі авторського права й суміжних прав стосовно інтернет-контенту та використання європейського досвіду.

IT-ішники звертають увагу на необхідність вдосконалення системи захисту персональних даних, чому слугуватиме розробка стандартів (регламентів), надання інформаційних послуг і формування набору типових рішень, навчання й консультування всіх суб'єктів захисту персональних даних, налагодження прямих та зворотних зв'язків органів влади з громадськістю.

Резолюцію від імені форуму направлено представникам української влади та учасникам 6-го Глобального Форуму з управління Інтернетом, який відбудеться у місті Найробі (Кенія).

Впевнені у тому, що відносини держави і IT-середовища мають базуватися виключно на прагматичних цілях, які полягають у поліпшенні бізнес-клімату, прагненні зробити його конкурентним і дати можливість розвиватися новим технологіям. Якщо не буде вільного доступу до Інтернету, ми не зможемо говорити ні про електронний уряд, ні про подолання корупції, ні про демократичне суспільство.

Архітектор недержавної системи безпеки бізнесу

Ця людина стояла біля витоків Служби безпеки України, забезпечувала доставку в Україну першої партії купоно-карбованців, потім – гривні, створювала та очолювала українську «Альфу» й Антитерористичний центр СБУ, розробила концепцію національного безпекозавства і недержавну систему безпеки бізнесу. Важко не здогадатися, про кого йде мова, адже Василя Васильовича Крутова знають не лише в Україні, в УСПП. Його ім'я добре відоме і за межами нашої держави.

...У 2003 році, коли професійна діяльність Василя Васильовича з національної безпеки країни набирала все більших обертів, доля звела і назавжди пов'язала його з Анатолієм Кінахом. Відомого державного діяча і активного борця з міжнародним тероризмом зблизила тоді одна мета – збудувати міцну державу і давати рішучу відсіч тим, хто зазіхає на її національні інтереси.

До формування недержавної системи безпеки підприємництва долучилися такі структури, як громадська організація «Міжнародна антитерористична єдність», Торговельно-промислова палата України, Асоціація вищих навчальних закладів недержавної форми власності, Асоціація українських банків, Українська аграрна конфедерація та багато інших. Спільними зусиллями громадськості відпрацювала ефективні механізми і дієві форми партнерства державних та громадських інститутів задля створення сприятливого бізнес-клімату, зміцнення безпеки підприємництва, блокування криміналізації економічних відносин тощо.

Через два роки А. Кінах став секретарем Ради національної безпеки і оборони України та запросив В. Крутова у свою команду на посаду першого заступника. Той період Василь Васильович називає найбільш продуктивним. Вперше за п'ятнадцять років незалежності нашої держави вдалося розробити, а згодом затвердити Стратегію національної безпеки України. У стратегії, безумовно, було знайдено місце і для громадських організацій.

«Після роботи в РНБОУ наше бачення того, як повинна функціонувати система національної безпеки, розширилося. Ми зрозуміли – необхідні нові підходи до забезпечення безпеки бізнесу. На той час у держави такого бачення не було. І ми усвідомили, що УСПП має стати майданчиком, на базі якого можна розбудувати недержавну систему безпеки підприємництва. Так у 2006 році в центральному апараті Союзу виник департамент з питань корпоративної безпеки бізнесу, а мені доручили зайняти посаду віце-президента УСПП із зазначених питань», – говорить В. Крутов.

Василь Крутов, віце-президент УСПП з питань корпоративної безпеки

«За часів Радянського Союзу існувала одна державна форма власності, економічну безпеку якої забезпечували державні структури. Після розпаду СРСР, коли економіка почала розвиватися ринковим шляхом і з'явилося різноманіття форм господарської діяльності, виникла проблема. Адаптація державних інститутів за своїми функціональними обов'язками не передбачали захист господарюючих суб'єктів приватної форми власності, за винятком питань кримінального рівня.

Щоб знизити рівень загрози в сфері економічних відносин, який на той час був дуже високим, ми ініціювали Громадянський проект з формування в Україні недержавної системи безпеки підприємництва. Цю ідею одразу підтримав Анатолій Кінах, а УСПП став співзасновником даного проекту», – пригадує Василь Васильович.

У жовтні 2005 року В.Крутов керував операцією звільнення від морських нападників судна «Панагія» з 21 українським моряком на борту. Мало кому відомо, що Василю Васильовичу належить авторство рекомендацій щодо оперативного звільнення моряків від піратів. Нині вони враховуються Організацією Об'єднаних Націй, міжнародними спеціалізованими структурами, що займаються питаннями протидії злочинам на морських просторах.

«Розуміння безпеки зводиться до таких примітивних речей, як скажімо, грати на вікнах, персональна охорона, система відеоспостереження чи обмеження доступу працівників до користування Інтернетом. Це дуже примітивний погляд. Система корпоративної безпеки набагато ширше, вона передбачає комплексний підхід. Але я впевнений, що з часом українські менеджери дозріють до усвідомлення глибини цього питання», – наголошує віце-президент УСПП.

Залучивши до співпраці широкі кола визнаних як в Україні, так і за кордоном фахівців, в УСПП розробили Концепцію корпоративної безпеки, яка дала змогу ефективно і на випередження захищати інтереси та права кожного господарюючого суб'єкта. В. Крутов зазначає: «Ми створили умови, за яких безпека кожного окремого підприємства, яке входить до системи корпоративної безпеки, є гарантом розвитку всіх підприємств УСПП».

Уже понад вісім років Василь Крутов займається побудовою недержавної системи безпеки підприємництва як складової загальної національної безпеки України. Як головний архітектор цієї моделі, він із сумом стверджує, що рівень усвідомлення менеджментом компаній необхідності використання цієї комплексної системи досить слабкий. Часто керівники підприємства не до кінця розуміють важливість її завчасного запровадження. Більшість бізнесменів звертаються лише тоді, коли проблема набула великих масштабів. Як свідчить статистика, 90% незаконних нападів на підприємства, які завчасно не підготовлені до такої атаки, є успішними на користь рейдерів. А тому Василь Васильович рекомендує підприємцям займатися питаннями безпеки заздалегідь, що дасть можливість ще на етапі планування рейдерського захоплення методами ділової розвідки його виявити, а відтак і успішно подолати.

«Наш напрям корпоративної безпеки – це лиш маленька дешифра величезного інструментарію відстоювання прав промисловців і підприємців, яким володіє УСПП. У союзі вибудована надзвичайно потужна система захисту інтересів бізнесу. І тут треба віддати належне президенту УСПП Анатолію Кінаху, бо саме він як відомий політик та справжній фахівець свої справи зумів сформувати високий авторитет союзу. Скажіть мені, яка з бізнес-організацій сьогодні має підписаний меморандум з урядом? Завдяки кому промисловці, підприємці і роботодавці вийшли на паритетний рівень співпраці з КМУ?! Хто зумів побудувати комунікаційну інфраструктуру з органами влади як центрального, так і регіонального рівня? Треба погодитися, що є ще багато проблем у рамках такої співпраці, бо держава поки слабо усвідомлює свою головну роль – вбачати у реальному секторі економіки не ворога, а партнера. Але активнішого за УСПП учасника процесів українського державотворення сьогодні просто не існує», – каже Василь Васильович.

Крутов вважає вплив УСПП на формування національної економіки держави дуже вагомим: «Важко перебільшити роль УСПП у становленні і розвитку нашої країни. Для мене особисто УСПП – це потужна команда однодумців, дуже здібних, талановитих людей. Це майданчик вирішення будь-яких, навіть надзвичайно складних питань ведення бізнесу, формування законодавчих ініціатив. Я вірю в сили і можливості УСПП, бачу велику перспективу його діяльності. Тут панує дуже хороша атмосфера, а головне – дух перемоги».

Василь Васильович Крутов – автор сотень наукових та публіцистичних статей, кількох монографій. Має звання генерала спецслужб. Він відкрит, чесний, надзвичайно комунікабельний, толерантний і духовно багатий. Завжди усміхнений і привітний, володіє багатим життєвим досвідом. Найбільша гордість у житті – це його родина: чарівна дружина, народна артистка України Надія Шестак, двоє прекрасних дочок, двоє синів та троє онуків.

Має генерал Крутов ще один талант. Він професійно володіє кількома музичними інструментами, найулюбленіший з яких баян. Кілька разів у дуєті з сім'єю виступав на найбільшій сцені країни – у палаці мистецтв «Україна». Та музикантом він себе не вважає, у митця його діяльність є способом життя. А у нього інша траєкторія польоту – забезпечення національної безпеки України.

Підготувала Олеся Куриляк

«Працювати не лише для фінансового, але й для морального задоволення» – А. Скоромний

Активний громадський рух ділової спільноти на Черкащині зародився у 1992 році. Саме тоді було створено Черкаську обласну організацію промисловців і підприємців, яка згодом перетворилася на регіональне відділення УСПП. Нині його очолює відомий на Черкащині підприємець Анатолій Миколайович Скоромний.

Свій трудовий шлях він розпочав інженером-технологом у системі управління внутрішніх справ. Працював на посадах начальника цеху, начальника технічної частини, головного інженера, директора. У 1976 році був нагороджений Почесною грамотою МВС УРСР.

Пізніше вирішив займатися приватною справою. Були створені приватне підприємство «Леско», а через кілька років – «Гарант-Інвест 2000», які почали будувати у рідному місці житлові комплекси й міську інфраструктуру.

Нині робота підприємств високо оцінена Державним комітетом будівництва, архітектури та житлової політики України й органами місцевого самоврядування.

«Для того, щоб досягнути успіху, необхідно багато працювати. І не тільки задля високих фінансових результатів, але й для власного душевного і морального задоволення. Головне – ставити перед собою цілі, мотивувати себе, шукати шляхи їх ефективного досягнення і бачити справу у довгостроковій перспективі», – говорить Скоромний.

Під керівництвом Анатолія Миколайовича регіональне відділення УСПП активно відстоює інтереси ділових кіл Черкащини, багато працює у напрямку реалізації інвестиційних проектів.

Черкаська область багата на нерудні корисні копалини, які використовуються в будівництві. Особливу увагу привертає Носачівське родовище апатит-ільменитових руд, яке знаходиться у Смілянському районі. Саме завдяки ініціативі РВ УСПП в Черкаській області розроблено українсько-шведський проект щодо розвитку даного родовища, його розробка була включена до Державної програми.

«Всі ми знаємо, яку роль відіграє в експорті країни продукція машинобудування. Тут треба говорити не лише про поставки обладнання, але й про його гарантійне обслуговування. Однак певні положення Митного кодексу України та інших нормативно-правових актів перешкоджають гарантійному обслуговуванню поставленої за кордон продукції. Ми ініціювали внесення змін до Митного кодексу України в частині спрощення переміщення через кордони та митного оформлення промислової продукції, створення сприятливих умов для надання гарантійних послуг», – розповідає А. Скоромний.

Ще один напрям діяльності Черкаського РВ УСПП – соціальна відповідальність бізнесу. За ініціативи А. Скоромного надається постійна допомога обласній лікарні, пологовому будинку №1, обласному спеціалізованому будинку дитини, дитячій лікарні, територіальному центру соціальної допомоги в Придніпровському районі, дитячим будинкам.

РВ УСПП в Черкаській області під вмілим керівництвом А.Скоромного прагне стати надійною опорою для вирішення проблем, які пов'язані із господарською діяльністю підприємців, проявити себе надійним соціальним партнером органів місцевої влади та самоврядування.

Анатолій Скоромний, керівник Черкаського регіонального відділення УСПП

Згодом Анатолій Миколайович обіймав посаду начальника конструкторського бюро, головного метролога Черкаського приладобудівного заводу, де виконували замовлення для військової промисловості СРСР. На початку 90-х років, коли система господарювання вимагала нового підходу, Скоромний запропонував перевести всі ланки заводу на госпрозрахунок та самоокупність для більш ефективної роботи.

РВ УСПП в Черкаській області веде активний діалог з владою. Підписані угоди про співпрацю з Державною податковою службою, митницею тощо. Співпрацюючи з органами місцевого самоврядування, підприємці намагаються сприяти соціально-економічному розвитку області.

Олександр Рудаков, керівник
Інвестиційної вагонної компанії

«Маючи негативний досвід взаємодії з деякими громадськими організаціями, я досить скептично оцінював реальні можливості впливу громадськості на державну політику. Але працюючи в різних робочих групах при УСПП, беручи участь у різноманітних заходах, кардинально змінив свою думку. Я зрозумів, що аналогу УСПП в Україні просто не існує. Адже це не лобістська структура, яка захищає інтереси окремих бізнес-груп чи обслуговує певні політичні сили. УСПП – це потужна, дуже авторитетна у діловому середовищі та владних коридорах організація, яка будує свою роботу не на конфронтації, а на системній партнерській взаємодії з громадськими організаціями та органами виконавчої влади. І саме це гарантує ефективний захист прав та інтересів вітчизняних підприємств». О.Рудаков

Запорука фінансового успіху компанії – це командна робота

Олександр Геннадійович Рудаков, керівник Інвестиційної вагонної компанії, є одним з найактивніших учасників усіх заходів Українського союзу промисловців і підприємців. У молодого ефективного менеджера й наукового співробітника завжди є своя виражена й економічно обґрунтована думка щодо доцільності прийняття тих чи інших законодавчих ініціатив уряду, прогнозоване бачення їх впливу на роботу бізнесу.

...З УСПП О. Рудакова доля пов'язала у 2007 році. Тоді в Союзі проходило активне обговорення Податкового кодексу, який тоді так і не прийняли. Підприємець входив у склад комітету, створеного при УСПП, який займався систематизацією пропозицій бізнесу щодо вдосконалення податкової системи України.

Він переконаний, що УСПП зміг би значно підсилити свою роль у процесі державотворення, якщо б став продукувати альтернативні урядовим структурам законопроекти. Адже дуже часто люди, які пишуть закони та підзаконні нормативні акти, не мають елементарного уявлення про те, як ці документи будуть реалізовані на практиці, як вони вплинуть на роботу окремих підприємств і в цілому на розвиток країни. Саме тому важливо, щоб законопроекти виносилися на громадське обговорення, але найкраще, коли їх писатимуть ті, хто знає підприємницьку кухню.

Відповідаючи на запитання, що особисто змінив би у практиці УСПП Рудаков, він, не довго думаючи, відповідає, що потрібно доцільно підсилити взаємодію з малим і середнім бізнесом, взяти їх під свою опіку. Адже підприємство зі сфери малого бізнесу в умовах реалій України, яка за рейтингом простоти ведення бізнесу посідає 145 місце зі 183 можливих, фактично не має можливості одноособово відстоювати свої інтереси. Охоплення широких кіл підприємств малого та середнього бізнесу, вивчення, узагальнення та систематизація їх проблем й потреб, розробка пропозицій щодо вдосконалення існуючої нормативної бази та створення балансу інтересів бізнесу і держави дозволять створити умови для формування сталого розвитку економіки України та здійснити її перехід до постіндустріальної моделі, вважає О. Рудаков.

Олександр Геннадійович завжди вирізнявся ініціативністю та заповзятістю. Закінчивши з медаллю школу, а через кілька років Приазовський державний технічний університет з відзнакою, він задався ціллю багато чого досягнути у житті. Дев'ять років працював у банківській сфері, де пройшов усі щаблі кар'єрної драбини: від спеціаліста операційного відділу філіалу до начальника управління корпоративного бізнесу головного офісу великого банку з іноземними інвестиціями. Потім О. Рудаков почав самостійно займатися реалізацією інвестиційних проектів у транспортній галузі. Новий напрямок діяльності потребував нових спеціальних знань, тому у 2007 р. Олександр Геннадійович закінчив Українську державну академію залізничного транспорту.

У 2006 році Олександр Рудаков очолив Інвестиційну вагонну компанію. Непроста дісталася йому спадщина, адже компанія на той час була у скрутному економічному становищі. Але Рудакова ця ситуація не лякала – він у всьому вмів давати собі раду, звик клопіткою та наполегливою працею торувати собі шлях у професійному житті.

У 2006-му р. річний обсяг реалізації послуг компанії складав 57 млн. грн., заборгованість за кредитами становила 48 млн. доларів США. Це були підстави для великого хвилювання. Але за доволі короткий

період компанія стала лідером на ринку вантажних залізничних перевезень. Обсяг реалізації послуг за січень-серпень 2011 р. склав 177 млн. грн.

Інвестиційна вагонна компанія – друга в Україні за масштабами недержавна структура, яка має власний сучасний рухомий парк вантажних залізничних вагонів. За підсумками 2007 та 2010 років компанія отримала друге місце в номінації «Лідер галузі» за класифікатором видів економічної діяльності. Визначення кращих підприємств здійснювалося на основі об'єктивних даних: обсяг реалізації, прибуток, продуктивність праці та середня заробітна плата. У власності компанії – тисяча дев'ятсот шість залізничних вагонів, які вона надає у користування чи оренду. Оскільки Укрзалізниця не може сповна задовольнити потреби промислових підприємств України у вантажних залізничних перевезеннях, то послуги Інвестиційної вагонної компанії дуже затребувані.

Дослідженню проблеми відновлення транспортної інфраструктури залізничного транспорту присвячена кандидатська дисертація О.Г.Рудакова, яку він з успіхом захистив у минулому році.

За підсумками 2010 р. Інвестиційна вагонна компанія визнана кращим платником податків за класифікатором видів економічної діяльності. Економічний успіх компанії Олександр Геннадійович пояснює насамперед прозорістю й відкритістю ведення бізнесу. «З наслідками останньої перевірки з питань дотримання компанією вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2008 року до 31.12.2010 року компанії нараховано штрафних санкцій у розмірі 1580 гривень. І це є вкрай показовим фактом в умовах економічних реалій України», – зазначає О. Рудаков.

У планах керівника у найближчі два роки – подвоїти кількість рухомого залізничного складу, завершити сертифікацію системи якості підприємства за стандартом ISO 9001, а також посісти перше місце у номінації «Лідер галузі».

Проте не єдиною роботою живе Олександр Геннадійович. Разом із дружиною він виховує двох маленьких дітей – Олега і Анну. А ще Рудаков захоплюється спортом – займається плаванням та айкідо. Однак, за його словами, ніщо так не знімає емоційної напруги та не дозволяє відпочити від робочих буднів, як професійна гра у тактичний пейнбол. «Це той вид активного відпочинку, що створює найбільш екстремальні ситуації, у яких людина відчуває потребу скоординованих дій у команді. Здобуті навички є надзвичайно важливими у професійній діяльності керівника», – наголошує підприємець.

Підготувала Олеся Куриляк

Україна і Росія співпрацюватимуть у питаннях підтримки малого й середнього бізнесу

В рамках Другого Українсько-російського міжрегіонального економічного форуму, який пройшов нещодавно у Донецьку за участю президентів України і Росії, Український та Російський союзи промисловців і підприємців, Укресімбанк, Внешекономбанк і Російський банк підтримки малого й середнього підприємництва підписали системну угоду про сприяння ефективному розвитку малого й середнього бізнесу.

Головна мета цієї багатосторонньої угоди – підтримка малого й середнього підприємництва, вдосконалення законодавчої бази й регуляторної політики, розвиток державно-приватного партнерства зусиллями банківського сектору, суб'єктів господарювання й громадських об'єднань бізнесу.

«Завдяки підтримці УСПП, Інвестиційній вагонній компанії вдалося вирішити питання відшкодування податку на додану вартість, урегулювати з податківцями всі проблемні моменти, які виникали у процесі нашої роботи, а також внести свої суттєві пропозиції до Податкового й Митного кодексів. Саме у тому, що Союз серйозно відстоює інтереси своїх членів, і полягає його унікальність». О.Рудаков